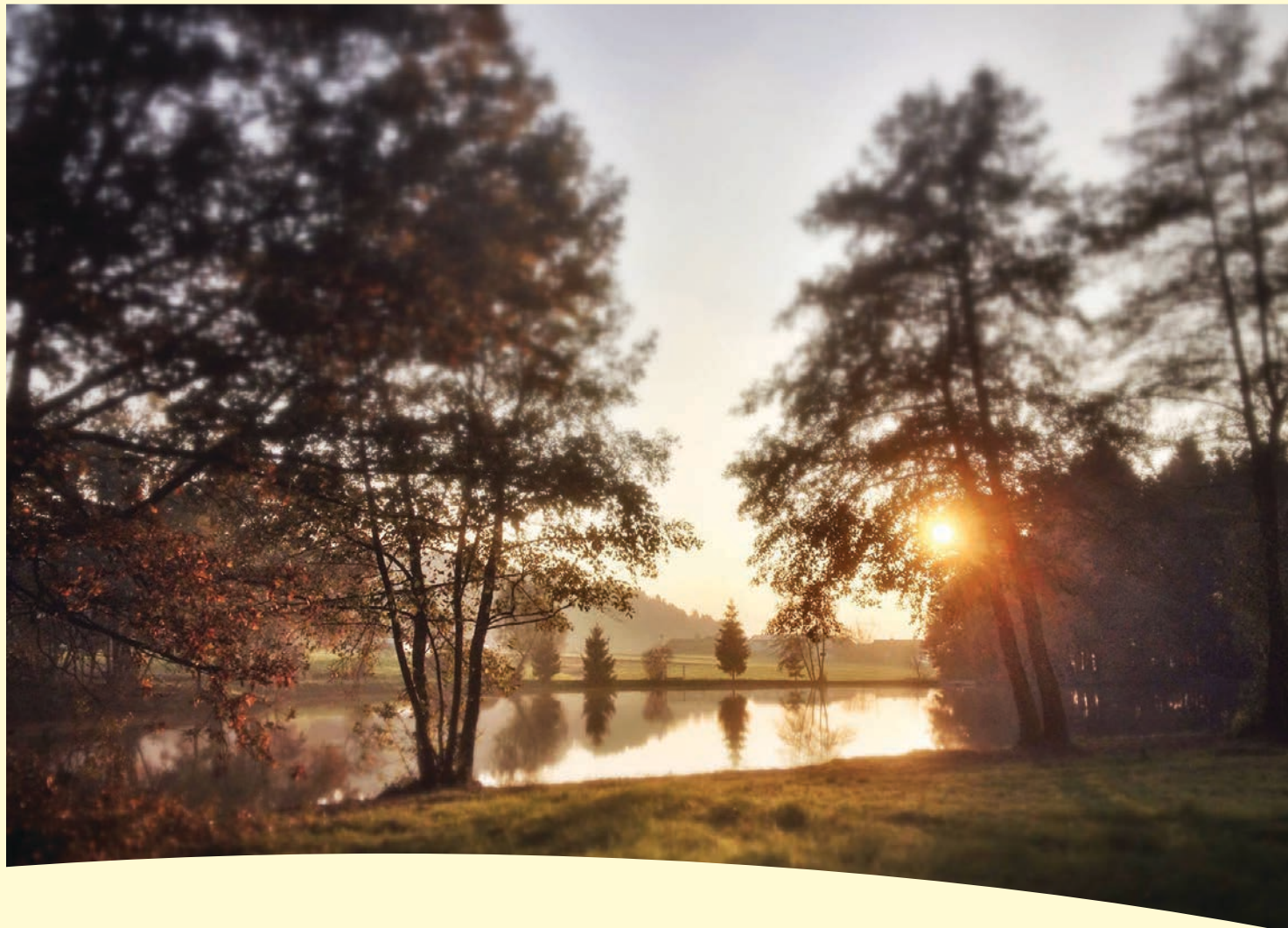

Rokovnjač

November 2015, letnik XVI, številka 9, izid: 26.11. 2015

8

Asfaltna baza?

14

Intervju: Kristina Galun

22

Mlada atletinja

www.peugeot.si

PEUGEOT 2008 STYLE 1,6 BlueHDI

IMA VSE

ŽE ZA
15.600 €

5 LET JAMSTVA PROGRAM UGODNOSTI **MojPeugeot** **AVTOMATSKA KLIMATSKA NAPRAVA / PARKIRNI SENZORJI ZADAJ / VEČFUNKCIJSKI ZASLON NA DOTIK**

PEUGEOT PRIPOROČA TOTAL Primer informativnega izračuna finančnega leasinga Peugeot. Financiranje za vozilo Peugeot 2008 (Style 1,6 BlueHDI 73 kW) – mesečno odplačevanje; maloprodajna cena z DDV in vključenim Peugeot Financiranje bonusom (v ceni je obračunanih 1.000 EUR popusta v primeru financiranja Peugeot – MODRI BONUS, pod pogojem vsaj 24 mesečne dobe financiranja) je 15.600 EUR; mesečni obrok je 167 EUR pri 30 % pologu in ročnosti 84 mesecev, višina pologa je pri akciji omejena od 10 % do 50 %, doba financiranja je vezana na ročnost od 36 mesecev do 84 mesecev, DDV je obračunan v obrokih, EOM na dan 03. 11. 2015 znaša 7,8 % in se spremeni, če se spremeni elementi izračuna; izračun temelji na osnovi indeksa obresti - 3 mesečni EURIBOR + skupno letno obrestno mero 6,3 %, financirana vrednost 10.920 EUR; skupni znesek za plačilo 18.328 EUR; stranka v primeru Peugeot financiranja prejme tudi jamstvo za dobo 5 let (vključuje dvoletno pogodbeno garancijo) oziroma 100.000 km, pri sklenitvi avtomobilskega zavarovanja Peugeot Financiranje omogoča do 60 % popust. Za podrobnosti o ponudi se obrnite na vašega prodajalca vozil Peugeot.

Poraba v kombiniranem načinu vožnje: 3,5 l/100 km. Izpuh CO₂: 90 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NO_x: 0,0531 g/km. Emisije trdnih delcev: 0,00018 g/km. Število delcev: 0,01. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

PEUGEOT 2008

MOTION & EMOTION

PEUGEOT

RODEX d.o.o., Rova, Rovska cesta 2, 1235 Radomlje, tel. 01 729 92 00

KONCESIONAR LETA 2014

Nagradna igra

Da vas sneg ne zaslepi
vas opravljen tehničen pregled
LAHKO UVRSTI V ŽREB ZA:

5X BREZPLAČNO PRANJE AVTOMOBILA

Nagradna igra poteka
od 1.12.2015 do 31.12.2015

AVTO KVEDER D.O.O.
Obrtniška ulica 1, Lukovica
Uradne ure: 7.00 - 19.00, sobota 8.00 - 12.00

TEHNIČNI PREGLEDI: 01/ 7236 - 844
SERVIS: 01/ 7236 - 840
www.avtokveder.com

AVTO KVEDER
tehnični pregledi

Dobrodošel / dobrodošla med nami,
TRŽNIK/TRŽNICA
za regionalno revijo Modre novice!

ZA NAS IMAŠ:

- proaktivnost in željo po prodaji
- veselje do trženja oglasnega prostora
- sposobnost aktivnega sodelovanja z uredništvom in soustvarjalci revije
- samozavest, disciplino do sebe ter vztrajnost

ZATE IMAMO:

- stabilno delovno okolje
- ekipo, v kateri boš dobrodošel
- priložnost za razvoj in skupno rast z istomislečimi
- nešteto novih izzivov malega in velikega formata
- druženje in zabavo z dobrimi ljudmi

Motivacijsko pismo in CV pošlji do 30.11.2015
na barbaras@ir-image.si in oglasili se ti bomo.

modre novice

Stališča

Konec septembra in v oktobru so se naši kraji veliko pogosteje začeli pojavljati v medijih. Razlog, da smo lahko zasledili kar nekaj

zapisov, je v tem, da naj bi v kamnolomu v Lukovici podjetje Grasto nameralo zgraditi asfaltno bazo, betonarno, laboratorij za raziskavo kvalitete materiala in obrat za recikliranje gradbenih odpadkov. Seveda mimo tega nismo mogli niti v Rokovnjaču in ker se zavedamo, da gre za precej kompleksno temo, smo ji namenili dve strani. Poleg tega pa je bila odločitev uredniškega odbora, da vpletene pozovemo, naj podajo svoja mnenja, le-te pa potem objavimo v celoti. Občanom želimo namreč pokazati vse plati zgodbe. Tako si lahko na osmi in deveti strani novembrskega Rokovnjača preberete stališče podjetja Strabag, ki ima v lasti podjetje Grasto, Občine Lukovice in Civilne iniciative, ki odločno nasprotuje umestitvi asfaltne baze v Lukovici. Predvidevamo pa lahko, da bomo o omenjeni temi v Rokovnjaču v prihodnje še pisali. Tudi zato, ker je župan napovedal široko javno razpravo za morebitno izvedbo omenjenega projekta.

Pozna jesen je prinesla tudi prve snežinke in zato v tej številki iz občinske uprave podajajo nekaj informacij o zimskem vzdrževanju cest. V osrednjem intervjuju vam predstavljamo bibliotekarko Tino Galun, vodjo knjižnice v Šentvidu. Deveta letošnja številka seveda ponuja še veliko ostalih tem in tudi že napoveduje nekatere dogodke v prazničnih decembrskih dneh.

Ob koncu vas obveščamo, da bo decembrska številka zaradi razpisanega referenduma izšla nekoliko prej, kot je bilo predvideno, in sicer 18. decembra. Zato bodite pozorni pri roku za oddajo materiala, ki je krajši kot običajno, in se bo iztekel že 8. decembra 2015.

LEON ANDREJKA
ODGOVORNI UREDNIK

VSEBINA

Lepa jesen petnajstega leta ...	4	Kako se naredi dober burek	17
Zimsko vzdrževanje cest	5	Na mednarodnem festivalu	18
Sanaciji opornih zidov	7	Kaj je novega na področju prometa	19
Literarni večer	10	Lovski zbor	20
Spominske slovestnosti	11	Na Mali planini	21
Srečna hiša	12	Ljubljanski maraton	23
Diamantna poroka	13	Obisk ježka v vrcu Medo	24
Kuharski tečaj	16	Predavanje dr. Jožeta Dežmana	26

KOLENDAR PRIREDITEV in DOGODKOV 2016

Občina Lukovica zbira podatke o dogodkih in prireditvah, ki bodo potekale v koledarskem letu 2016 za objavo v javnih medijih in drugih turističnih publikacijah.

Občina Lukovica je ponovno začela z zbiranjem podatkov o dogodkih in prireditvah, ki jih bodo zveze, društva, združenja in ostale neprofitne organizacije izvedle v prihajajočem koledarskem letu.

Podatki o prireditvi ali dogodku morajo za umestitev v koledar prireditev vsebovati vsaj naslednje podatke:

- datum prireditve,
- naziv prireditve,
- lokacija (kraj) prireditve,
- kratek opis prireditve (npr. kulturni program, družabno srečanje, sejem, športno tekmovanje,...),
- podatek o organizatorju (naziv organizatorja, ime in priimek kontaktne osebe, telefonska številka, elektronski naslov, spletna stran).

V kolikor so podatki iz zadnje alineje osebne narave, mora kontaktna oseba organizatorja pri oddaji podatkov nujno posredovati tudi izjavo za objavo posredovanih osebnih podatkov. V kolikor ta izjava ne bo priložena, dogodek ali prireditev ne bo uvrščen v koledar prireditev.

Prosimo vas, da podatke o načrtovanih prireditvah in dogodkih v letu 2016 posredujete najpozneje do **ponedeljka, 7. decembra 2015, na elektronski naslov: katka.bohinc@lukovica.si.**

Več informacij:

Katka Bohinc, telefon: 01 729 63 18, elektronski naslov: katka.bohinc@lukovica.si.

OBČINSKA UPRAVA

Naslednja številka Rokovnjača bo izšla 18. decembra 2015; rok za oddajo člankov je 8. december 2015 do 12. ure. Članki, ki bodo poslani po tem roku, v aktualni številki ne bodo objavljeni. Svoje članke, dolge največ 1500 znakov s presledki, lahko pošljete po e-pošti na naslov: rokovnjac@lukovica.si ali pa jih vnesete v sistem www.mojaobcina.si. Več informacij na telefonski številki uredništva: 051 365 992.

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorni urednik: Leon Andrejka, uredniški odbor: Milena Bradač, Marjetka Vrbnjak, Andraž Kopitar in Erika Cerar; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, gsm: 051 365 992, jezikovni pregled: Primož Hieng; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglasnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 9,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Članki v rubriki pisma bralcev in politika niso lektorirani. Na fotografiji: Španov bajar v jesenski opravi, obsijan s popoldanskim soncem. foto: Klemen Kopitar.

Lepa jesen petnajstega leta . . .

Obveščanje občanov o delu in dogajanju na občini je še kako pomembno in ker je na tem področju veliko postorila sodelavka Lea Smrkolj, sem sam nekoliko manj aktiven z uvodniki. Enostavno, zelo prav se mi zdi, da izveste več o delu posameznega uslužbenca, več o projektih, ki jih pripravljamo, in seveda več tudi o problemih, ki nastajajo in s katerimi se ukvarjamo. Mnenje župana je lahko vzeto kot mnenje posameznika ali bolje rečeno mnenje »šefa«. Prispevke naše mlade novinark pa lahko beremo kot informacije, opis dogajanja in dela. In prav je tako. Na ta način odpade marsikatero vprašanje ali napačna interpretacija, kar se zelo rado dogaja. Veseli me, da je tak način obveščanja dobro sprejet in ga večina izredno pozitivno sprejema.

V občinski stavbi oziroma Kulturnem domu Lukovica se vse pripravlja za ureditev prostorov, v katere se bodo kmalu preselili sodelavci, ki so do zdaj 13 let delali v enoti v Šentvidu. S tem boste občani spet lahko našli vse na enem mestu in bo poslovanje lažje, hkrati pa bo to veliko izboljšalo pogoje za delo same občinske uprave. Biti v različnih stavbah, več kilometrov narazen, je za učinkovito delo izredno neprikladno, čeprav so se sodelavci v Šentvidu zelo dobro počutili. Kolikokrat smo preusmerjali stranke z enega v drug kraj in moram se zahvaliti vsem uporabnikom, ki nikoli niso negodovali zaradi tega. Zdjaj bo s tega vidika za vse lažje, za vas, pa tudi zame, ker bom imel vse v bližini in se bo marsikaj lažje opravilo. Več pa bo možnosti tudi za društva, še posebej bo temu namenjena na nek način soba v pritličju, kjer je nekaj bila pošta, in verjamem, da se bo tam vedno kaj dogajalo. Pridobitev bo tudi sejna soba v mansardi, ki jo bo uporabljal tudi občinski svet za svoje seje in nam tako ne bo treba več sedeti v veliki dvorani kulturnega doma. Dvorana za tovrstne sestanke ni najbolj primerna in tudi vzdušje v prostoru brez dnevne svetlobe ni dobro. To je le prostor, namenjen za odrske predstave in dogodke. V novem prostoru bo več svetlobe in tudi za ogrevanje bo lažje in ceneje. Prostore, ki smo jih uporabljali v Šentvidu, imamo namen vrniti KS Prevoje kot lastniku.

Okrasitev krajev za božič bo enaka kot lani. Časom in situaciji primerno. Ponekod so že velike reklame, kako in kaj bo več in dlje časa, sam mislim, da to ni najbolj primerno, sploh, ker radi okrasimo tudi doma in okrog hiš in je tega res preveč. Naj ne bo več luči zunaj, ampak v nas. Tudi za Vse svete sem opazil,

da je nekoliko manj sveč na grobovih. Vedno sem se spraševal, ali več sveč res pomeni, da smo imeli pokojnika bolj radi kot sosedi? Ne vem, če.

Na novem šentviškem pokopališču so že možni pokopi na različnih grobnih parcelah: žarni grob, enojni, družinski, grobnica, pa tudi raztros pepela je mogoč. O vsem je seznanjena pogrebna služba, tako da se lahko obrnete nanje, ko bo potrebno, in vam bodo vse razložili in uredili. Tako z župnikom Vladimirom Jaksetičem kot z direktorjem pogrebne službe Andrejem Vrbančičem smo se pogovarjali o možnosti, ki jo priporočamo vsem svojcem in sicer gre tu predvsem za Šentvid in Rafolče, pa tudi Prapreče in Gradišče seveda; pokojnika naj bi uro pred pogrebom prepeljali iz poslovilne vežice v cerkev, kadar gre za cerkven pogreb in tam naj bi se ob uri obred tudi začel, iz cerkve pa bi nato odšel sprevod do pokopališča oziroma groba. To je priporočljivo še posebej za Šentvid, kjer gre sprevod dvakrat po isti poti in čez magistralno cesto in pa proti Rafolčam, kjer je kar dolga pot in je predvsem za starejše to hud napor.

Začenjamo s sanacijo opornega zidu »pokopališkega cvingerja« na Brdu. Zid predstavlja resno nevarnost za rušitev in tega prizora si res ne želimo videti. Zid bomo sanirali v celotnem vzhodnem delu. Starega zidu, ki skoraj nima temeljev, ne bomo podirali, ker bi bilo preveč tvegano, ampak bomo dodali močno temeljen oporni zid in uredili, oziroma predstavili tudi kovano ograjo na vrhu. Projekt je zahteven in bo nekaj časa trajal, ker je potrebno delo po etapah, da se obstoječi zid ne zvrne, zato prosim uporabnike ceste in pokopališča za razumevanje.

V Spodnjih Praprečah se končuje prva faza izgradnje fekalne in meteorne kanalizacije, menjave vodovoda in ureditve cest. Gre za naše razmere za veliko investicijo, ki se nadaljuje v drugo fazo najverjetneje spomladi in s katero bomo uredili celotno vas. Nekateri še niste podpisali soglasij za drugo fazo, o čemer smo govorili na skupnem sestanku pred časom v Lukovici. Prosim vas, da to uredite in s tem omogočite nadaljevanje projekta. Škoda je, da se stoji, če smo se načeloma pogovorili o vseh stvareh in ni bilo kakih nejasnosti glede konceptualnih vprašanj, ampak so bili odprti samo nekateri detajli. Lepo prosim!

Kar se tiče Kamnoloma v Lukovici, bomo z vso resnostjo proučili vse pripombe in vidike. Drugače tudi ne sme biti. Kakršna koli odločitev mora temeljiti na strokovnih temeljih in treznem premisleku. Tu ne gre samo za asfaltno bazo, še najmanj, odprtih je še cel kup drugih vprašanj, ki jih ne smemo spregledati ali jih ne urediti. To bo še kar veliko dela. Ne bom pa tudi ne dopustil, da se bi zgodilo, kar se je v preteklosti, da so nekateri izkoriščali »glas ljudstva« in se s tem sami okoristili. Ljudstvo seveda tega ne ve, vem jaz, ne zdi pa se mi to prav. Za vse enako, ali pa za nikogar! In ni mi všeč, če kdo mene ali svetnike povezuje z zadevami, ki niso resnične. To ni korektno in je nesramno. Pri teh stvareh je potrebna velika mera korektnosti in upoštevanja, tudi strokovnega znanja, in obljubim, da bomo vsako pripombo, vsak namig dali proučiti in bomo poiskali ne eno, če bo potrebno, več strokovnih mnenj.

VSE DOBRO VAM ŽELIM,
MATEJ

Na koledarju za leto 2016 bomo občudovali ptice

Ob prihodnji številki glasila Rokovnjač bodo vsa gospodinjstva v občini Lukovica prejela tudi koledar za leto 2016. Angele bodo nadomestile ptice, ki jih je v svoj fotografski objektiv v različnih letnih časih ujel fotograf Ivan Petrič.

2500 izvodov koledarja bodo krasile fotografije različnih ptic, ki so na območju občine bodisi avtohtone bodisi v preletu. Želja župana Mateja Kotnika je bila, da ustvarimo tudi poučen in zanimiv koledar, saj premalo poznamo življenjski prostor okrog sebe. »Ko smo doma in gledamo skozi okno ali sedimo na vrtu, vidimo ptico, ki jo lahko prepoznamo po njenih osnovnih značilnostih, vendar teh značilnosti ne poznamo dovolj. Ravno iz navedenega razloga so ptice zanimiva in poučna tematika, zato bosta vsak mesec na koledarju prikazani dve različni vrsti ptic s pripisanim latinskim zapisom imena,« idejo za koledar opisuje koordinatorka projekta Katka Bohinc. Za namen koledarja so se povezali s fotografom Ivanom Petričem, prvi nabor fotografij pa je bil že meseca junija.

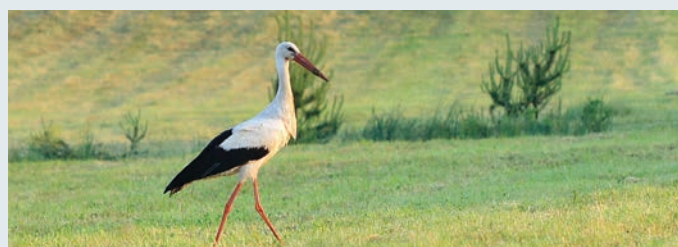
Lahko ugledamo kar 53 različnih vrst ptic

Prva želja je bila, da bi koledar vseboval 25 fotografij različnih vrst ptic, vendar se je bilo zaradi zanimivosti fotografij težko omejiti na to število, zato so se na občini odločili, da bo v koledar umestila tudi seznam vseh ptic, ki jih je mo-

goče videti v naših krajih. Čeprav je bilo zaradi skupnega števila 53 različnih ptic izbira resnično zahtevna, bo na koledarju mogoče občudovati brgleza, črno lisko, dleska, domačega goloba, domačo raco, fazanka, mlkavaka, kosa, laboda grbca, malo belo čapljo, mladiča malega ponirka, mlakarico, meniščka, močvirskega martinca, plavčka, postovka, prosnika, rumenega strnada, stržka, samico ščinkavca, škorca, šojo, taščico, veliko sinico, velikega detla, velikega kormorana, vodomca in zelenca.

Poleg koledarja bodo gospodinjstva v petek, 18. decembra 2015, prejela še dvd zgoščenko s predstavitvenim filmom občine Lukovica – Občuti in živi zgodbo, ki je bil prvič predvajan na prireditvi ob letošnjem občinskem prazniku.

ZA OBČINSKO UPRAVO
LEA SMRKOJLJ

Na območju občine Lukovica je mogoče ugledati tudi belo štorkljo, ki jo je v objektiv ujel avtor fotografij letošnjega koledarja Ivan Petrič.

Zimsko vzdrževanje cest v Občini Lukovica v zimski sezoni 2015-2016

Ponovno vas želimo spomniti in opisati program zimskega vzdrževanja cest v zimskih razmerah.

V skladu s predpisi so naše ceste opredeljene po prednostnih razredih za vzdrževanje v zimskih razmerah.

Pomembnejše lokalne ceste, na katerih se mora zagotoviti prevoznost med 5. in 22. uro, so ceste, po katerih poteka promet med deli cest v občini oziroma med občinami in po njih poteka tudi avtobusni, šolski prevoz, na teh cestah so možni zastoji do dveh ur.

Ostale lokalne ceste naj bi bile prevozne med 7. in 22. uro. Tudi tu so ravno tako možni krajši zastoji, v primeru močnega sneženja so možni zastoji do enega dne.

Javne poti, deli cest, ki potekajo po obrobju naselij so v nižji kategoriji, zato so možni zastoji do enega dne, v primeru močnega sneženja so možni večdnevni zastoji.

Parkirišča in pločniki so glede na upoštevanje krajevnih potreb spluženi do enega dne, v primeru močnega sneženja do več dni.

Med 22. in 5. uro so možni zastoji oziroma so ceste prevozne z zimsko opremo.

Na zgoraj podana pravila se v naši občini plužijo ceste, glede na potrebe in prioritete. Na vseh cestah je dovoljeno do 15 cm snega, saj je do te mere možen promet z uporabo zimске opreme na vozilu. S posipanjem se začne ob vsaki poledici ali začetku sneženja, ko se sneg začne oprije-

mati cestišča oziroma po izvedenem pluženju.

Zaradi boljše obveščenosti in varnejše vožnje na nevarnejših delih cest lahko postavimo opozorilne znake, s katerimi so vozniki še dodatno obveščeni o razmerah na cesti.

Upravljalci vzdrževanja zimске službe v naši občini opravljajo to nalogo v skladu s predpisi oziroma boljše.

Izvajalci zimске službe (pluženje cest) so dosedanji izvajalci, to so kooperanti – kmetje, s katerimi so bile v lanskem letu sklenjene pogodbe za obdobje zimskih sezon 2014–2019. Za posipavanje in delno pluženje cest (od Prevoj do Krašnje) ter čiščenje ostalih javnih površin na območju občine je zadolžen Režijski obrat občine. Za posipavanje cest na vzhodnem delu občine (od Krašnje do Trojan) ter delno pluženje cest je pogodbeni partner podjetje GRASTO d. o. o.

Število kapacitet strojev in voznikov je optimizirano glede na potrebe in možnosti oziroma razpoložljivo število strojev in voznikov. Tako je 140 km kategoriziranih občinskih cest je spluženih v treh urah, v primeru močnega sneženja v štirih do petih urah.

Cestne priključke k stanovanjskim, gospodarskim in ostalim objektom čistijo lastniki sami. Odlaganje snega z zasebnih na javne površine ni dovoljeno.

Vsak udeleženec v prometu je dolžan skrbeti za svojo lastno varnost in za varnost vseh drugih udeležencev v prometu. Vozila opremimo z ustreznimi zimskimi pnevmatikami. Bodimo strpni. Kot pešci poskrbimo, da bomo na cesti kar najbolj vidni, kot vozniki pa prilagodimo hitrost vremenskim in drugim razmeram, predvsem pa se na pot odpravimo pravočasno.

OBČINSKA UPRAVA
PRIMOŽ DEŽMAN

S strani občine podano soglasje k odprodaji skupnega mladinskega počitniškega doma na Krku

Občina Lukovica je leta 1995 stopila na samostojno pot samoupravne lokalne skupnosti, a so iz časov skupne Občine Domžale do danes med drugim ostale skupne tudi nepremičnine. Občine Domžale, Mengeš, Moravče, Lukovica in Trzin delijo lastništvo mladinskega počitniškega doma s funkcionalnim zemljiščem na otoku Krku, kočje na Veliki planini in apartmaja v večstanovanjskem objektu na Rogli, s katerimi upravlja Oddelek za premoženje Občine Domžale, a je bil v začetku leta 2015 s strani županov podan predlog za odprodajo počitniškega doma.

»Dom na Krku je bil zgrajen še v času skupne Občine Domžale in je bil namenjen letovanju otrok. Tega se od nastanka novih občin razen Trzina ni posluževal nihče. Tako smo župani v začetku skupaj sklenili, da predlagamo občinskim svetom odprodajo tega objekta in postopki so že v teku.« odločitev komentira župan Občine Lukovica Matej Kotnik. Dvoetažni mladinski počitniški dom s stotimi ležišči za otroke, desetimi za vzgojitelje ter petimi za tehnično osebje je bil zgrajen leta 1988 in se nahaja v Poratu – Vantačičih. Občina Lukovica ima 12-odstotni delež objekta počitniškega doma, dostopne poti k objektu, dvorišča, roketnega igrišča, v zadnjih letih pa ga je imela v najemu in z njim upravljal družba Leštan & Leštan turizem, šport in rekreacija, d. o. o. s sedežem v Ljubljani.

Leta 2012 je bilo izdelano poročilo, v katerem je bila ocenjena vrednost obnove objekta, ki je bil v slabem stanju in je predračun skupnega zneska celotne obnove v normalno stanje znašal 168.712 evrov brez vključenega davka na dodano vrednost. Obnovitvena dela bi obsegala štiri sklope, in sicer notranja obnovitvena dela, obnovitvena dela stavbnega ovoja, zunanjo ureditev z dostopi in ograjo ter zunanjo ureditev igrišča. Glede na stanje objekta je bil leta 2013 izveden sklop obnove dela stavbnega ovoja, za kar so občine solastnice skupno plačale 131.035,37 evra. »Naša občina tega objekta ne koristi. Občina je sicer koriščenje objekta ponudila OŠ Janka Kersnika Brdo, vendar ni bilo nobenega interesa z njihove strani. Kolikor je meni znano, so bili edini, ki so ga koristili le v Občini Trzin, in sicer njihova šola, ki je tam izvajala šolo v naravi. Celotna nepremičnina, ki je ocenjena na 850.000 evrov, je zdaj v prodajnem postopku, ki ga v celoti vodi domžalska občina,« je ob tem dodala Katka Bohinc, višja svetovalka za kmetijstvo, gospodarstvo in regionalni razvoj.

ZA OBČINSKO UPRAVO
LEA SMRKOLJ

Župani so sklenili, da odprodajo skupni mladinski počitniški dom na Krku.

Kako smo v občini Lukovica pripravljani na zimo?

O sami zimski službi za prihajajočo sezono se običajno začne pogovarjati ob zaključku pretekle sezone. Na Občini Lukovica je za izvajanje zimske službe zadolžen Primož Dežman, ki budno spremlja njeno delovanje.

Nad izvajanjem zimske službe bdi občinski sodelavec Primož Dežman.

Ker je Občina Lukovica v lanskem letu sklenila pogodbeno razmerja za obdobje petih zimskih sezon, v letošnjem letu ni bilo potrebno izvesti javnega razpisa za izbor izvajalcev zimske službe. V lanskem letu je bil uveden sistem sledenja posipavanja in hkrati seveda pluzenja približno 140 km občinskih cest. To omogoča celovit pregled in transparentnost izvajanja zimske službe na vsakem koraku. Letos ni predvidenih bistvenih sprememb, saj je bil v lanskem letu sistem delovanja zimske službe postavljen učinkovito, transparentno. »Pomembno je, da je v sistemu zimske službe ustrezno število snežnih plugov, v kolikor je le mogoče, da so pogodbeni izvajalci iz višje ležečih naselij, ker so na teh območjih zimske razmere zahtevnejše, to zagotovo vpliva na pravočasno očiščenje cest,« pravi Primož Dežman.

Posipavanje in delno pluzenje od Krašnje do Trojan izvaja podjetje Grasto, d. o. o. Na zahodnem delu občine izvaja posipavanje in delno pluzenje Režijski obrat občine. Vsi izvajalci so skladno s pogodbenimi določili dolžni izvajati zimsko službo, tako da so vsi v pripravljenosti, če bi prišlo do snežnih padavin. V okviru rednih nalog režijskega obrata je že bila izvedeno polnjenje zabojnikov za pesek, postavitve snežnih količkov za označitev najbolj nevarnih objektov na cestah, kot so na primer cestni jarki ...

Za glavno regionalno cesto, po kateri se peljemo od začetka Trojan pa do konca Prevoj, skrbi delniška družba za gradbeništvo, inženiring, proizvodnjo in vzdrževanje cest CGP, skrb za ostale pa je na plečih naše občine. Sogovornik pojasnjuje, da se podoben sistem organizacije zimske službe (vključno s sistemom sledenja) izvaja tudi v sosednji občini Kamnik. Vzhodno od Trojan v občini Zagorje je za urejenost nižje kategoriziranih občinskih cest zadolžena posamezna krajevna skupnost in se glede na telefonski razgovor s predstavnikom krajevne skupnosti srečujejo s problemom omejenih sredstev, razpoložljivo mehanizacijo, sistemom plačila

in so poleti v naši občini poizvedovali, kako imamo organizirano zimsko službo.

Koliko bi prihranili, če ne bi bilo snega?

V primeru, da bi letošnja zima minila brez snežnih padavin, bi Občina Lukovica prihranila tudi do 150.000 evrov proračunskih sredstev. Zanimiv podatek je, da letno ob zmerni zimi v povprečju porabimo od 150 do 210 ton soli, v primeru daljše in hude zime pa številka naraste na 330 ton soli. Ob porabi navedenih količin soli to potem v hudi zimi predstavlja porabo približno 990 ton mešanice soli in peska na leto.

Če preračunamo v število vlačilcev (do 30 ton), smo v desetih letih povprečno porabili soli za 70 »šleparjev«. Ta podatek, preračunan v mešanico soli in peska, za obdobje 10 let tako znaša približno 6300 ton. Ker se posipanje na naših cestah izvaja pretežno s kamioni nižje nosilnosti (skupne teže do 18 ton), si lahko predstavljamo, da smo z mešanico soli in peska v zadnjih 10 letih napolnili 630 kamionov, enega za drugim bi lahko na glavni cesti postavili od Lukovice do Zgornjih Lok.

Kdo so orači na območju občine Lukovica?

- Janez Novak kot kooperat občine pokriva območje Hribov (Hribi, Velika Raven, Lebenice),
- Primož Smrkolj kot kooperat občine izvaja pluzenje na Trojanah (Podzid, Trojanje, Hrastnik pri Trojanah do gasilskega doma in središče Trojan),
- na območju Učaka je zunanji kooperat za podjetje Grasto, d. o. o., ki je bil izbran na javnem razpisu, izvaja pluzenje in posipanje Hribar, d. o. o. (celotno območje Zavrh, Učak, Doline, Šentožbolt do stare šole, Bršlenovica, Prvine do Loga 8),
- na Podmilju je kooperat za zimsko službo Viktor Matjan,
- Branko Pustotnik izvaja zimsko službo pluzenja v Javorju do Petelinjka, Suši, Gorenju, Logu, posipavanje na tem območju pa izvaja Grasto, d. o. o.,
- na območju Prevoje, Prilesje, Zlatenek, Češnjice, Lipa, Selce izvaja pluzenje in posipanje Janez Šinkovec iz Češnjic,
- v Spodnji in Zgornji Jelši ter Gabrju izvaja pluzenje Aleš Kavčič, posipavanje Janez Šinkovec,
- zunanji izvajalec Jurij Požar za Grasto, d. o. o. posipa in pluži Vošče, Vranke, Zgornje Loke, Spodnje Loke, Žirovše, Korpe
- Veliki Jelnik, Vranke, središče Blagovice pa pluži Janez Lavrič iz Velikega Jelnika,
- območje Krašnje, Vrha nad Krašnjo, Krajnega Brda izvaja pluzenje režijski obrat občine Jože Urankar,
- slednji pluži tudi od Krašnje do Trnjave (vključno s Trnjavo),
- na območju Zlatega Polja je kooperat Nikolaj Pavlič z Male Lašne in skrbi za pluzenje ceste v Zlatem Polju, Trnovčah, Brezovici pri Zlatem Polju, Preserjeh pri Zlatem Polju.
- za pluzenje ceste Zlato Polje – Pšajnovica je zadolžen zunanji izvajalec Jurij Tonin,
- celotno območje krajevne skupnosti Rafolče (Dupeljne, Straža, Rafolče) pluži Srečko Gerčar
- dva orača sta za krajevno skupnost Lukovica in krajevno skupnost Prevoje Miha Capuder in Primož Nakrst.

ZA OBČINSKO UPRAVO
LEA SMRKOLJ

B DENT, d.o.o.

KRAŠNJA 57A
1225 LUKOVICA

- popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje
- nealergene in trdnije proteze z boljšim prilagajanjem po sistemu Ivobase

- Straumann implantati
- brezkovinska keramika

TELEFONI:

ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA: 01/7234-522

ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ: 01/7234-515

MOBILNA ŠTEVILKA: 031/684-212

WWW: b-dent.com

EMAIL: bdent.krasnja@gmail.com

Sanaciji opornih zidov pri dveh pokopališčih

Občina Lukovica bo v prihodnjih dneh in do konca letošnjega leta v okviru zagotovljenih sredstev v proračunu začela z dvema sanacijama. Tako bodo namreč sanirali oporna zidova na dveh pokopališčih, in sicer pri pokopališču Brdo pri Lukovici ter Podgora pri Zlatem Polju.

Pokopališče Brdo pri Lukovici

„Oporni zid pri pokopališču Brdo je zelo dotrajan, mestoma prelomljen in posledično zaradi svoje nestabilnosti tudi nevaren za ljudi, ki seadržujejo v njegovi bližini,“ pripoveduje višji svetovalec za javna naročila in gospodarske javne službe na Občini Lukovica mag. Rok Penec. Projektna dokumentacija tako zajema obnovo samega zidu vključno z izvedbo ustreznega temeljenja, ki je bilo v preteklosti neprimerno izvedeno. Zaradi izjemno slabe stabilnosti zidu se bo investicija izvajala po segmentih, z njeno izvedbo pa se bo poleg stabilnosti zidu polepšal tudi sam izgled ter nenazadnje celostna podoba pokopališča in okolice. Obenem se bo do konca letošnjega leta začela tudi sanacija opornega zidu pri pokopališču Podgora pri Zlatem Polju. Tam bodo sanirali 54,5 metra dolg del obstoječega opornega zidu. Slednji je deloma zidan v naravnem kamnu, deloma pa v masivni betonski izvedbi. V njegovem kamnitem delu je precej poškodovan, saj spodaj razpada vezivo in odpada kamenje, kar vpliva na zmanjšanje stabilnosti samega zidu in predstavlja ogrožanje varnosti za vse obiskovalce pokopališča. V okviru sanacije zidu se bo v končni fazi na betonsko krono zidu montirala tudi kovana varnostna ograja v višini 1,1 metra s polnili v gostoti, ki so skladni s trenutno ograjo in bo tako preprečila padec ljudi v globino.

Pokopališče Podgora pri Zlatem Polju

»Dejstvo je, da imamo glede na število prebivalcev daleč največ pokopališč v okolici, kar seveda predstavlja tudi velike stroške, ki bi se jim vsi najraje izognili. Ko pride do resnih problemov, kot je rušenje pokopaliških zidov, se tega lotimo in poskušamo stvari popraviti v najkrajšem možnem času. Gre za objekt pietete, kar predstavlja prostor, do katerega imamo prav poseben odnos. Pokopališča v občini so v Šentvidu, Rafolčah, in Brdu, v Spodnjih Praprečah, na Gradišču, v Krašnji, Zlatem Polju, Češnjicah, Blagovici, Šentožboltu, naše prebivalce pa pokopavamo še v Škocjan in Šentgotard, vsega skupaj je to dvanajst pokopališč, na primer v Mengšu pa je čez 7.000 ljudi pokopano na enem pokopališču, domžalsko je namenjeno 15.000 ljudem,« kot zanimiva dejstva navaja župan občine Lukovica Matej Kotnik.

Vrednost investicije na Brdu pri Lukovici je ocenjena na 35.000 evrov, v prvi fazi sanacije opornega zidu pri pokopališču Podgora pri Zlatem Polju se bodo izvedla dela v višini 12.000 evrov, vrednost celotne investicije pa se ocenjuje na 30.000 evrov.

ZA OBČINSKO UPRAVO
LEA SMRKOLJ

Pokopališče Podgora pri Zlatem Polju

Poročilo s 7. redne seje Občinskega sveta Občine Lukovica

V sredo, 21. oktobra, se je v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici odvijala sedma seja Občinskega sveta Občine Lukovica. Na dnevnem redu je bilo sedem točk, o katerih so razpravljali člani občinskega sveta.

Seje se je udeležilo vseh 15 članov občinskega sveta in sicer: Janez Bernot, Tomaž Beden, Franc Barlič, Matevž Kink, Zvonko Avbelj, Olga Vrankar, Tomaž Andrejka, Tomaž Prohinar, Roman Cerar, Barbara Dimc, Ines Sovec, Vincenc Dragar, Bojan Andrejka, Tina Bregar in Mateja Per.

Pod prvo točko dnevnega reda je svet soglasno potrdil poročilo zapisnika 6. redne seje občinskega sveta z dne 1. 7. 2015. Pod drugo točko so svetniki potrdili zapisnik iz 1. dopisne seje Občinskega sveta Občine Lukovica z dne 26. 8. 2015.

V tretji točki dnevnega reda se je svet seznanil s sklepom o potrditvi cene vodenja postopkov uveljavljanja občinskih socialnih pomoči, ki ga je podala Ana Zakšek, predstavnica Centra za socialno delo Domžale. Cena je enaka lanskoletni in sicer 29,96 evra na podan predlog. Povedano je še bilo, da je teh predlogov na letni ravni med 15 in 20. S ceno se je strinjalo vseh 15 članov sveta.

Pod četrto točko so obravnavali predlog odloka o rebalansu Občine Lukovica za leto 2015. Predlog sta podala predsednik Odbora za finance Vincenc Dragar ter predstavnica občinske uprave Lea Berk. Nekaj malega stroškov se je znižalo, večina se je zvišala, zato je bila razprava kar živahna. Na koncu so se svetniki le strinjali in potrdili rebalans za leto 2015, a pod pogojem, da se upoštevajo predlagane pripombe in spremembe.

Pod peto točko so svetniki obravnavali predlog odloka o rebalansu Občine Lukovice, tokrat za leto 2016. Predlog sta zopet podala predsednik Odbora

za finance Vincenc Dragar ter predstavnica občinske uprave gospa Lea Berk. Odlok so svetniki sprejeli po skrajšanem postopku.

Pod šesto točko so svetniki obravnavali dopolnitev Načrta razpolaganja s stvarnim premoženjem Občine Lukovica za leto 2015. Poročala je Katka Bohinc iz občinske uprave, ki je povedala, da se namerava prodati nepremičnina na Krku, katere solastnica je tudi Občina Lukovica. Ker se ta počitniški dom ne uporablja in za občine predstavlja le strošek, so se župani odločili, da potrdijo pobudo Občine Domžale, da gre dom na licitacijo. Občinski svet je prodajo soglasno potrdil.

ANDRAŽ KOPITAR

Asfaltna baza?

V medijih so se konec septembra in v oktobru pojavili prispevki in članki o tem, da namerava podjetje Grasto v kamnolomu Lukovica postaviti asfaltno bazo, betonarno, laboratorij za raziskavo kvalitete materiala in obrat za recikliranje gradbenih odpadkov. Ker se v zadnjem obdobju pojavljajo številna vprašanja, mnenja in razprave, smo se v uredništvu glasila Rokovnjač odločili, da pozovemo vpletene, da podajo svoje stališče glede tega. Zato smo za mnenja zaprosili podjetje Strabag, d. o. o. (100 odstotni lastnik podjetja Grasto), Občino Lukovica in Civilno iniciativo, ki nasprotuje omenjenemu projektu.

Ker želimo bralcem in občanom ponuditi čim širšo sliko in da bi si lažje ustvarili svoje mnenje, o tem sami v uredništvu nismo pripravili članka, ampak smo se odločili, da v poslanske zapise ne posegamo in jih zato spodaj objavljamo v celoti.

LEON ANDREJKA

Stališče podjetja Grasto do projekta razvoja dejavnosti v kamnolomu Lukovica

Na vprašanje občinskega glasila Občine Lukovica o našem stališču glede projekta asfaltna baza v Lukovici podajamo naslednje pojasnilo.

Podjetje Grasto d.o.o. je v letu 2014 z Republiko Slovenijo podpisalo koncesijsko pogodbo za izkoriščanje mineralne surovine v kamnolomu Lukovica za trajanje do leta 2034. Zgodovina izkoriščanja dolomita na območju današnjega kamnoloma sicer seže že v 18. stoletje, ko se je dolomit iz kamnoloma uporabljal za potrebe izgradnje in vzdrževanje ceste Dunaj – Trst odsek Trojanje – Ljubljana.

Naše podjetje upoštevač poddeljeno koncesijo in glede na gospodarsko situacijo v Sloveniji preučuje možnost razvoja svoje dejavnosti v kamnolomu Lukovica. Možnost razvoja dejavnosti ni vezana samo na proizvodnjo asfaltov, temveč vključujejo tudi proizvodnjo betonskih mešanic, uporabo preostankov gradbenih materialov brez deponiranja za pripravo novih materialov in umestitev znanstveno raziskovalne dejavnosti v občino Lukovica, ki bi se odvijala v gradbenem inštitutu lociranem v območju kamnoloma. Z morebitnim razvojem naše dejavnosti bi naše podjetje izvedlo ukrepe, s katerimi bi še zmanjšali tudi vpliv obstoječe dejavnosti pridobivanja mineralne surovine, katera že vrsto let deluje znotraj strogih zakonskih okoljskih predpisov.

Naše videnje razvoja dejavnosti v kamnolomu Lukovica želimo uskladiti z interesom lokalne skupnosti in pridobiti njeno soglasje. Zato smo tudi v mesecu septembru 2015 pripravili predstavitev možnosti razvoja naše dejavnosti v kamnolomu Lukovica občinskim svetnikom in županu Lukovice. Na predstavitvi smo poudarili, da bomo naše načrte, ko bodo dobili konkretno obliko predstavili tako neposrednim sosedom kamnoloma Lukovica, prebivalcem občine, medijem in občinskem svetu.

Poudariti želimo, da razvoj naše dejavnosti v kamnolomu Lukovica preučujemo z upoštevanjem vseh okoljskih predpisov, tako da razvoj ne bo povzročil negativnih posledic na okolje ter zdravje prebivalcev in zaposlenih v našem podjetju. Slednje pomeni tudi uporabo naj sodobnejših tehnologij, enakovrednih tistim, ki se uporabljajo v državah zahodne Evrope: na primer Nemčiji, Avstriji, Švici, Švedski.

Pojasnilo občinske uprave Občine Lukovica

Podjetje Grasto oziroma Strabag je zaprosilo in povabilo Občinski svet Občine Lukovica na predstavitev strategije razvoja in načrta delovanja podjetja v Kamnolomu Lukovica, katerega lastniki so. Predvsem tudi za to, ker so od države prejeli koncesijo za izkoriščanje kamnoloma do 2034 leta, oziroma do eksploatacije 2 milijona kubičnih metrov agregata. Seznanili so nas s svojimi pogledi in predlogi za razvoj kamnoloma in možnostmi za sodelovanje s krajem. Tudi o napravah v kamnolomu je bilo v predstavitvi govora. Tako smo se prvič vsi skupaj seznanili z njihovimi plani za prihodnost. Če bo postopek stekel in bodo vložili dokumente, utegne trajati od leta do dveh, kar se tiče prostorskih zadev na občini seveda. To je bilo prvo tako srečanje in sami so pojasnili, da bodo vse predstavili tudi javnosti, medijem in predvsem tudi sosedom. Sklenili smo, da se bomo tematike lotili z vso resnostjo. Tu ne gre le za asfaltno bazo, tu so še zelo pomembna vprašanja o drugih stvareh, kot so dosedanje pogodbe, prah, dostopi, prostorska ureditev obstoječih dejavnosti, sanacija in še in še... Ves postopek pa utegne seveda trajati.

O vsebini projektov in namerah Strabaga je zaenkrat težko govoriti. Zadeva zahteva strokoven pristop in proučitev vseh vidikov. Občinski svet pa za enkrat tudi še ni oblikoval svojega stališča do ničesar. Do sedaj smo se samo informirali.

OBČINSKA UPRAVA

Odločen ne umestitvi asfaltne baze v kamnolomu Lukovica

Krajani občine Lukovica skozi nedavne medijske objave (Delo, nacionalni radio, Slovenske Novice) opazujemo ponoven, že tretji poskus podjetja Grasto, ki je 100% lasti avstrijskega Strabaga in župana občine Lukovica, da bi oživila že dvakrat odločno zavrnjeno idejo o tem, da se v kamnolomu v Lukovici umesti asfaltna baza, betonarna in industrijski obrat za predelavo/reciklažo gradbenih odpadkov;

da bi podjetje Grasto, ki je sicer nosilec rudarske pravice za izkoriščanje mineralne surovine v kamnolomu Lukovica s koncesijo do leta 2034, to umazano in neekološko industrijo lahko umestilo v obstoječi kamnolomu, potrebuje spremembo in dopolnitev Odloka o lokacijskem (ureditvenem) načrtu sanacije kamnoloma Lukovica. Da bi dosegli spremembno potrebujejo soglasje občinskega sveta.

Zaenkrat je župan občine Lukovica občinske svetnike o nameri Grasta seznanil na posvetovalnem sestanku občinskega sveta, ki se je zgodil 15. septembra 2015. Na sestanku je podjetje Grasto predstavilo vse, po njihovem mnenju "blagodejne" učinke umestitve teh industrijskih obratov na območje kamnoloma.

Informacije, ki jih je podjetje Grasto posredovalo občinskim svetnikom, so nerealne in zavajajoče: obljube o minimalni obremenitvi okolja, o minimalnih emisijah prahu in hrupa, obljube o novih delovnih mestih so del zavajajoče taktike podjetja Grasto in župana Lukovice, da bi dosegli svoj cilj. Samo ugibamo lahko, kaj tiči za uradnim delom zgodbe, kakšni so motivi in pričakovanja tistih, ki za vsako ceno želijo umestitev takšne proizvodnje v samo urbano okolje naselja Lukovica.

Dejstvo je in to kažejo tudi realni primeri drugih lokacij asfaltnih baz, da je

takšen obrat skoraj popolnoma avtomatiziran (nobenih novih delovnih mest torej), da pomeni ogromno obremenitev za okolje iz več vidikov:

- povečan tovorni promet (dovoz surovin in odvoz finalnega izdelka);
- povečane emisije prašnih delcev;
- povečan hrup;
- povečano onesnaževanje s svetlobo;
- ne razumemo dvojne strategije vodstva občine, ki na eni strani promovira naravne lepote Lukovice, njeno bogato tradicijo in zgodovino, njeno primernost za izlete in razvoj turizma; promovira tudi čedalje večje število ekoloških kmetij, ki proizvajajo tako cenjeno, naravno pridelano hrano, da ne govorimo o prelepem in čedalje bolj obiskanem Gradiškem jezeru ... (<https://www.youtube.com/watch?v=rGCvleNDbFg>) po drugi strani pa sledi brezobzirnemu diktatu kapitala, ki ruši in degradira vse prej našteto.
- asfaltna baza in ostali objekti, ki jih nameravajo umestiti v kamnolomu Lukovica so le nekaj 100 m oddaljeni od zdravstvenega doma, šole, strnjene naselja Lukovica, od čebelarstva doma in sadovnjaka biotehniške fakultete ... posledice takšne umestitve pomenijo občutno degradacijo bivalnega okolja, poslabšano kakovost bivanja. Zavedajte se, da je Črni Graben že maksimalno obremenjen z avtocesto, plinovodom in drugo prometno infrastrukturo in da to območje nikakor ne prenese več dodatnih obremenitev!
- Krajani naselij, ki so v neposredni bližini Lukovice, različna društva, ki so dejavna in povezujejo ljudi s skupnimi interesi odločno nasprotujemo tovrstni dejavnosti, ki ni v dobrobit prebivalcev niti v prid ohranjanju naravnega okolja v občini.

ZAHTEVAMO:

1. da občinski svet in župan takoj prenehajo z izvajanjem vseh aktivnosti, ki so povezane s predvideno umestitvijo zgoraj navedenih objektov na območje kamnoloma Lukovica;
2. da občinski svet z županom na čelu ne spreminja prostorskih aktov občine Lukovica (prostorski plan, lokacijski/ureditveni načrt, ...) tako, da bi omogočili postavitev oz. umestitev asfaltne baze, betonarne in obrata za predelavo gradbenih odpadkov v kamnolomu Lukovica;
3. da se v kamnolomu Lukovica takoj začne izvajati sanacija skladno z veljavnim lokacijskim načrtom sanacije tega kamnoloma;
4. da občinski svet takoj sprejme strategijo razvoja občine Lukovica, v kateri naj predvidi trajnosten razvoj s takšnimi panogami, ki ne bodo obremenjevale in onesnaževale okolja in ki bodo prebivalcem občine Lukovica zagotavljale dostojno in kakovostno življenje.

CIVILNA INICIATIVA
OKTOBER 2015

ZAPRAŠENE PODOBE: fotografska zapuščina Franceta Cerarja

MUZEJ NOVEJŠJE
ZGODOVINE SLOVENIJE

Muzej novejšje zgodovine Slovenije in Občina Lukovica

Serija ohranjenih fotografij ljubiteljskega fotografa Franceta Cerarja prikazuje osrednjo prireditev ob zaključkih urejanja regulacije reke Rače. Osrednji prireditveni oder je bil slovesno okrašen. Na njem tako zasledimo podatek, da je bilo za regulacijo reke potrebnih kar 90.000 delovnih ur, prikazan je tudi zemljevid ureditve nove struge. Prireditev so poleg govornikov s svojimi nastopi popestrili še številni nastopajoči. Ohranjene fotografije tako prikazujejo nastope tradicionalnih narodnih noš, pevskega zbora in pihalnega orkestra ter nastop kar dveh telovadnih skupin. Najbolj simpatična sta dva ohranjena posnetka nastopa skupine otrok iz vrtca in mladih harmonikarjev, katere fotografije objavljamo v tokratni številki. Zanimajo nas vsi spomini, povezani s tem dogodkom. Kdaj in kje se je odvijala prireditev? Kdo vse je sodeloval na njej in seveda, kaj se je ohranilo v vaših spominih?

Muzej novejšje zgodovine Slovenije, www.muzej-nz.si, Celovška cesta 23

1000 Ljubljana, Kustosinja: Andreja Zupanec Bajželj, andreja@muzej-nz.si, telefonska številka: 01 300 96 24.

Literarni večer ob izidu pesniške zbirke

V soboto, 24. oktobra, so zbrani poslušalci v večnamenski sobi kraškega gasilskega društva prisluhnili predstavitvi prve pesniške zbirke *Koščki moje duše* Silvestra Hotija.

Silvo je želel predstaviti svojo pesniško zbirko ravno v Krašnji, kajti Krašnja in družina Udovč ga je sprejela, štiriletnega fantiča, za svojega. Pri družini Udovč je živel dolgih dvajset let in še vedno rad prihaja. Predstavitve pesniške zbirke je poslušalo veliko ljudi, prišli so njegovi nekdanji sošolci, prijatelji iz Krašnje, prijatelji iz Kranja, kjer zdaj živi, seveda vsa družina Udovč, učiteljice, ki so ga učile Vera Beguš, Karla Šinkovec in Boži Požar. Le-te so tudi brale njegove pesmi. Prišla je tudi Marta Tomc iz Centra za socialno delo v Domžalah, ki je Silva vsa leta spremljala skozi odrasčanje. Večer sta popestrila Anja Kralj, ki je igrala na violino, in stand up komik Nejc Šmit. Ob koncu se je Silvo zahvalil vsem, ki so mu pomagali na njegovi življenjski poti in istim, ki so mu pomagali, da je knjiga izšla v samozaložbi. Vsi ti so dobili njegovo pesniško zbirko. Zelo čustvena je bila zahvala rejnici Minki Udovč in ostalim članom družine.

Za konec prispevka prosim preberite njegovo prelepo pesem Mama. Zelo je čustvena, napisana od srca.

MILENA BRADAČ
FOTO: GABRIJEL GALES

Mama

Beseda prva, ki otrok jo izgovori,
lepo kot harmonija zveni,
iz njenih rok in iz oči
dobrota do otrok žari.

Vsak otrok na svetu svojo ima,
le redko pa so takega srca,
da poleg svojih, tuje otroke imajo,
o bojim pa ljubezen dajo.

Tolažbo, ko ti je hudo,
veselje, ko ti je lepo,
ti vedno rada da,
če njeni si, ali ne, te rada ima.

Svoje mame ne poznam,
jaz krušno mamo rad imam,
čeprav nihče mi ne verjame,
je ona edina mama zame.

Spominske slovesnosti Zveze borcev NOB

Žalne slovesnosti na Golčaju, v Lukovici in na Prevojah

Vsako leto se ob dnevu mrtvih spomnimo tudi padlih v Narodno osvobodilnem boju. Žalne slovesnosti so potekale na Golčaju, v Lukovici in na Prevojah. V lepem jesenskem vremenu se nas je pri spomenikih zbralo kar nekaj svojcev, ki smo se spomnili na življenja tistih, ki so verjeli v slovenski narod, v slovenske ljudi.

Slovesnost ob spomeniku NOB Mrtva straža, Prevoje, foto: Andraž Kopitar

Na Golčaju je bila žalna slovesnost že v soboto, 24. oktobra. Kot nam je zaupal Jože Novak, se je v gozdu nad požgano domačijo, pri cerkvi sv. Neže v počastitev in spomin na padle borce zbralo mnogo ljudi, tudi še živečih borcev. Prav tako se je komemoracije udeležil župan občine Moravče Martin Rebolj s soprogo Vojko, ki sta na prireditvi na Golčaju prisotna že dolga leta.

Prav na tem mestu, kjer stoji spomenik in kjer so se zbrali vsi zgoraj naštetih, je deseterica borcev Radomeljske čete 25. oktobra 1941 po izdajstvu padla pod streli nemških vojakov, šest borcev pa je padlo v neposredni bližini in to tik pred osvoboditvijo leta 1945.

Slavnostni govornik je bil Marjan Križman, predsednik ZB za vrednote NOB Lukovica, ki je v svojem govoru obudil spomine na dogodke pred 74 leti, ko so se tu na tem mestu dogajala grozodejstva in ko so padli mladi slovenski fantje in mošje in za našo domovino darovali svoja življenja. Novak je v svojem sporočilu še zapisal, da so na Golčaju v kulturnem programu sodelovali učenci POŠ Blagovica, pihalni trio mladeničev iz Vrbe in recitatorka Silva Kosec, prav vsi po vrsti pa so poželi buren aplavz.

Na žalni slovesnosti v Lukovici je bil glavni govorec župan Matej Kotnik, ki nas je spomnil na to, da smo Slovenci in moramo biti na to ponosni. V govoru je župan nadaljeval: Spoštovani, čemu smo se danes zbrali na slovesnosti ob spomeniku padlih? Smo prišli sem zato, da bi dokazali, kako ozko politično smo usmerjeni? Smo tu zato, ker moramo nekemu dokazati, komu pripadamo? Ali pa smo tu zares zato, ker nam vsa ta imena na spomeniku nekaj sporočajo? Kaj nam sporočajo imena tu na tem spomeniku, in na onem drugem, in ona na spomeniku na Brdu in v Šentvidu, na Prevojah, po vsej naši dolini, vsej domovini? Spomeniki vojn ter ostalih večinoma slabih usod. Kaj je bilo in še vedno

Žalna slovesnost v Lukovici, foto: Joži Križman

je tisto, zaradi česar so domovini in narodu dali na voljo najdragocenejše, kar nam je dano, svoja življenja? Ali se lahko česa naučimo od njih, kaj nam govori njihova žrtev?

V svojem času so vedeli, kaj je prav, znali so brati znamenja časa. Niso le spremljali spreminjanje sveta iz domačih foteljev in pošiljali dobrih misli. Ne, niso čakali na to, da jim bo nekdo rešil dom. Poznali so vrednote, ki so jih tudi živel, poznali so svoj narod in naš jezik, našo kulturo in vse to so tudi ljubili. Zakaj oni niso zbirali hrane za okupatorjeve vojske, zakaj jih niso sprejeli na meji in jim priskrbeli prevoza in podobno? Pa saj so bili samo ubogi fantje, mobilizirani in nič krivi, le poslani sem. Tudi žrtev bi ne bilo, če se naši bratje in sestre ne bi bili upirali. A oni so vedeli, kaj jim to prinaša in temu so se uprli, zato, da bi mi lahko živeli, da bi tod govorili slovensko, da danes lahko delamo na svoji zemlji, si sami volimo vero in postavimo ... In danes, kam vodi naša pasivnost, čemu smo se sploh postavili za samostojno Slovenijo, čemu so bile vse te žrtve, če nam danes ni mar in nam je vseeno? Je bilo zares vse zaman, jih res ne znamo spoštovati, nam res nič ne pomenijo ti, ki so dali življenje v vojni za nas, naš jezik, našo zemljo, naš narod? Zakaj mi ne prebiramo znamenj časa, zakaj nočemo videti, kaj se dogaja, zakaj nam je vseeno za naše vnuke? Od padlih se lahko marsikaj naučimo, v smrtnem boju so bili v mislih s svojimi dragimi in so vse do zadnjega diha ljubili svojo zemljo, ljubili svoj narod in domovino. Domovina ni naša, ampak je last naših vnukov. Naj ne bo njih, ki se jih spominjamo žrtev zaman! To smo jim dolžni! Ljubimo svoj narod!

V imenu občinske organizacije Zveze borcev za vrednote NOB Lukovica se zahvaljujemo glavnima govornikoma, Mateju Kotniku in Marjanu Križmanu, pevcem Moškega pevskega zbora Janko Kersnik Lukovica, recitatorki Tamari Križman, pihalnemu triu in vsem praporščakom.

ANDRAŽ KOPITAR IN JOŽE NOVAK

Žalna slovesnost na Golčaju, foto: Joži Križman

Zakonski jubilanti na Češnjicah 2015

Na zahvalno nedeljo 8. novembra 2015 je bila na Češnjicah nad Blagovico zahvalna sveta maša, med drugim tudi za vse zakonske jubilate iz naše fare. Za svoje obletnice so se Bogu zahvalili pari za 10, 20, trije pari za 25 let, 30, 40, 45 let in en par za zlato poroko oziroma 50 let skupnega življenja. Vsem parom je blagoslov podelil župnik Avguštin Klobčar. Po maši so jubilanti povabili farane v naš nov večnamenski prostor na prijetno druženje s pogostitvijo.

MARINKA ŠKRLJ

V Srečni hiši pridno izboljšujemo šolske ocene in aktivno pomagamo socialno šibkejšim

Srečna hiša, ki ravno ta mesec obeležuje 1. rojstni dan – zato pa tudi vsak dan v novembru pogosti svoje obiskovalce s svežimi krofki Moj fros-ti –, ima za seboj več kot petsto ur brezplačne učne pomoči lukoviškim osnovnošolcem, pri čemer je samo letošnje šolsko leto začela z več kot dvajsetimi prejemniki učne pomoči. V letu dni smo prejeli in nadalje razdelili tudi zajeten kontejner lepih oblačil, obutve, igrač in celo pohištva ter računalnikov, sloganu LOKALNO VESELJE ZA GLOBALNO SREČO pa med drugim sledimo s povezovanjem domačih otrok z njihovimi afriškimi vrstniki.

V letu dni svojega delovanja je Srečna hiša s številnimi akcijami pomagala marsikateremu slovenskemu otroku oz. tudi celim družinam. Kot prostor, v katerega tisti, ki želijo pomagati, prinašajo ohranjene in tudi nove stvari – od igračk, oblačil, obutve, celo otroškega pohištva, šolskih in drugih potrebščin pa do pralnih praškov, sladkarij in pleničk –, je tako pomagala razdeliti številne praktične stvari tistim, ki te še kako potrebujejo, novo šolsko leto pa je pozdravila tudi z nakupom šolskih potrebščin za 50 socialno ogroženih otrok z območja Domžal in Maribora. Pri nakupu nas je z donacijo podprla tudi družba Plinovodi.

S partnerji, kot sta društvi Duh časa in Vez-je, je Srečna hiša z računalniki opremila tudi približno dvajset družin v lokalnem okolju, živila za socialno ogrožene družine pa smo zbirali že lani ob odprtju, kar bomo zdaj ob praznovanju v soboto, 28. novembra, dopoldne seveda ponovili.

Vabljeni, da nas obiščete v soboto, 28. novembra, ko bomo med 10.30 in 12. uro praznovali 1. rojstni dan Srečne hiše z našimi ambasadorkami, članicami ansambla Skrivnost, sladkali pa se bomo ne le ob rojstnem dnevu, ampak tudi v soboto, 5. decembra, ko bomo med 10. in 12. uro okraševali kar dve novoletni

drevesci.

V družbeno odgovorno akcijo tudi z znanimi Slovenci!

Srečna hiša v svoje dobrodelne akcije vključuje tudi svoje pridne ambasadorje – znane Slovence, ki se še kako zavedajo družbene odgovornosti. Tako smo denimo na knjižnem srečanju z otroki gostili Boštjana Gorenca – Pižamo. Na Poletnem festivalčku smo nadalje gostili Tinkaro Kovač, atletski par Mitja Petkovšek in Mojca Rode ter Skrivnostnice.

In če je lanskega decembra še ena naša ambasadorka, glasbenica in radijska voditeljica Urška Majdič – ta je prav tako aktivno sodelovala na letošnjem Poletnem festivalčku –, v Srečno hišo pripeljala tudi znanega inspirativnega govorca Mihaela Žmaharja, ki je svoj pozitivni naboj delil na decembrskem srečanju mladostnikov iz rejniških družin, bo na letošnjem druženju mladim iz rejniških družin Urška s kitaristom skupine Billysi Matjažem Marinom pridedila kar manjši ekskluzivni koncert. Decembrsko srečanje mladostnikov iz rejniških družin z lukoviškega in domžalskega območja sicer organizira Center za socialno delo (CSD) Domžale, Srečna hiša pa jim pri tem nudi brezplačen prostor in pogostitev, tudi letos pa bo mlade seveda tudi obdarila. Bogate darilne pakete smo lani zagotovili s pomočjo našega stalnega podpornika Moj fros-ti in Modre zavarovalnice, letos pa nam jih bo pomagala obogatiti družba HEP trgovina.

V Srečni hiši stalno zbiramo tudi star papir za društvo Luč upanja, ki pomaga pri šolanju na indijskih ulicah živečih otrok, pa tudi zamaške s plastenk, katerih izkupiček od prodaje bo namenjen štiriletnemu Alexu s cerebralno paralizo. Stalna je tudi zbiranje in predaja oblačil, obutve in drugih potrebščin za mariborski materinski dom, azilni dom v Ljubljani in za varni hiši, vse več socialnih delavcev z različnih koncev Slovenije pa prihaja v Srečno hišo po stvari za socialno ogrožene družine v njihovih območjih.

Letos poleti smo s pomočjo partnerja Srečne hiše, to je podjetja Hutko, zagotovili tudi simpatični Bučkov mostiček ob počitniškem domu za otroke, ki počitnikujejo na hrvaški obali prek Zveze prijateljev mladine Moste-Polje, pri tem pa nas je podprlo lokalno društvo Skrinjca, na pobudo katerega je Srečna hiša z domačimi ilustratorkami Nino Meglič, Marto Bartolj in Ajdo Erznožnik poletni Dvorcu Rus pripravila razstavo ilustracij z naslovom Otroci sveta.

Lokalno veselje za globalno srečo!

Sloganu Lokalno veselje za globalno srečo Srečna hiša sledi tudi tako, da pomaga otrokom, ki ne živijo v neposredni okolici, ampak še vedno na istem planetu. Tako smo v letu dni pomagali ne le z donacijami društvom, kot je Petka za nasme, ki si prizadeva, da bi imeli vsi slovenski šolarji tople obroke, pred kratkim pa je prav Petka donirala 500 evrov za plačilo ur šole vožnje dvema pridnima mladenkama iz rejniške družine z našega območja, ampak tudi s povezovanjem s fundacijo H.O.P.E., ki ne le podpira znanega humanitarca Toma Križnarja v prizadevanjih za mir v Darfurju, ampak s čudovitimi šolskimi zvezki razveseljuje tudi slovenske šolarje.

Precej H.O.P.E.-ovih zvezkov smo tako podarili tudi obiskovalcem Srečne hiše in prek CSD Domžale socialno ogroženim otrokom s širšega območja, z omenjenim CSD pa smo v stiku tudi v primerih, ko lahko prispevamo k temu, da nekdo od otrok iz rejništva hitreje napreduje – bodisi pri opravljanju vozniškega izpita (tako smo spomladi poravnali izpit za moped enemu od mladoletnih varovanec domžalskega centra), bodisi kar z nakupom mopeda, s katerim lahko mladi voznik lažje premaguje kilometre med domom in precej oddaljeno šolo.

Našemu sloganu sledimo tudi s povezovanjem otrok iz našega okolja z otroki tudi v nekoliko oddaljenejših državah, kot so denimo Gambija, Kenija in Gvineja Bissau, in sicer na način, da so si otroci prek Srečne hiše in v sodelovanju z lukoviško šolo izmenjali pisma in risbice.

Za splošno zabavo in dobro voljo tako skrbimo tudi z brezplačnimi glasbenimi, knjižnimi in športnimi dogodki, pri čemer smo jih v letu dni organizirali več kot 25, za nami pa je tudi več kot 40 rojstnodnevnih zabavic za najmlajše, ki ostajajo naš glavni vir prihodkov, s katerimi pa lahko pokrivamo stroške nudenja vsakodnevne učne pomoči.

Zato tudi velika zahvala občanom Lukovice, da prepoznavate in podpirate naša prizadevanja in delovanje Srečne hiše! Hvaležni pa smo tudi vsem družbeno odgovornim podjetjem in tistim podjetnikom, ki pogosto kar anonimno podprejo katero naših akcij. Ne nazadnje pa se zahvaljujemo tudi Rokovnjaču, ki prijazno objavlja naše prispevke. HVALA!

ALENKA ŽUMBAR KLOPČIČ

NOVEMBER – DECEMBER 2015

DOGODKI SREČNE HIŠE

SREČNA HIŠA je odprta med tednom od 14.00 do 19.00 in med vikendi od 10.00 do 13.00 oz. po dogovoru (možen najem prostora za rojstnodnevne zabave!)

SOBOTA, 7. NOVEMBER, 10.30 – 12.00:
Spoznavanje ameriškega nogometa z Nejkjo Dogodek je namenjen otrokom starih med 4 in 10 let. (Udeležba je BREZPLAČNA; nujne prijave do 6. novembra!)

SOBOTA, 14. NOVEMBER, 10.30 – 12.00:
Delavnica petja z Ano Dogodek je namenjen otrokom starih med 4 in 10 let. (Udeležba je BREZPLAČNA; nujne prijave do 13. novembra!)

SOBOTA, 21. NOVEMBER, 10.30 – 12.00:
Ritmična gimnastika s športnim klubom Bleščica Dogodek je namenjen otrokom starih med 4 in 10 let. (Udeležba je BREZPLAČNA; nujne prijave do 13. novembra!)

SOBOTA, 28. NOVEMBER, 10.30 – 12.00:
Glasbeno praznovanje 1. rojstnega dne Srečne hiše s Skrivnostnicami Vabljenе vse starostne skupine! Zbirali bomo tudi hrano za socialno ogrožene družine s širšega območja Domžal. *POZOR! Vsi otroci, ki obiskujejo osnovno šolo, bodo ob ROJSTNEM DNEVU SREČNE HIŠE prejeli šolski zvezek fundacije H.O.P.E.!

SOBOTA, 5. december, 10.00 – 12.00:
Okraševanje smrečic in sladkanje s čokoladnimi miklavžki. Vabljenе vse starostne skupine! (Udeležba je BREZPLAČNA; nujne prijave do 4. decembra!)

SOBOTA, 12. december, 10.00 – 12.00:
Pletenje košaric z Blažem Vabljenе vse starostne skupine! (Udeležba je 5 EUR/osebo; nujne prijave do 11. decembra!)

ČETRTEK, 17. december, 17.00 – 19.00:
Izdelovanje novoletnih svečnikov z Andrejo Panič Omahna Vabljenе vse starostne skupine! (Udeležba je 5 EUR/osebo; nujne prijave do 16. decembra!)

PETEK, 18. december, 18.00 – 20.00:
Predstavitve otroške slikarice Velika gozdna pustolovščina avtorice Plike Golob in ilustratorke Maje Lubi. Vključuje ustvarjalno čajanko s predstavitvijo slikarice in njenega dobrega namena z avtorico in ilustratorko (udeležba je BREZPLAČNA; zaradi priprave dogodka nujne prijave do 17. decembra!).

Srečna hiša omogoča tudi najem prostora za rojstnodnevne zabave po ceni 30 EUR na uro ali po ceni 40 EUR na uro, če je vključena animacija. Za dodatne informacije pokličite 031 673 236 ali 031 748 042 ali se ogledite na info@srechnahi.si.

Petdeset turističnih ponudnikov iz osmih občin o razvoju turizma v Srcu Slovenije

Razvojni center Srca Slovenije skozi dogodke in promocijske akcije daje turističnim ponudnikom možnost, da razvijajo svoje dejavnosti. V ponedeljek, 16. novembra, smo v gostilni Repnik v Kamniku organizirali letno srečanje turističnih ponudnikov z območja Srca Slovenije. Hkrati smo za 50 prisotnih ponudnikov iz osmih občin pripravili tudi izobraževanje na temo kolesarskega turizma, za katerega ima destinacija Srce Slovenije ogromen potencial. Srečanja so se udeležili tudi Stanislav Smrkol iz Gostilne Furman, Andreja Čokl iz Turistične zveze Lukovica ter predstavnica Občine Lukovica Katka Bohinc.

Pred leti je Razvojni center Srca Slovenije na območju vzpostavil turistični produkt z 32 kolesarskimi potmi za trekking, cestne in gorske kolesarje. Priložnosti za nadgradnjo sta na srečanju predstavila Jan Klavora in Peter Dakskobler iz zavoda Good Place, ki delujeta na področju razvoja in trženja trajnostnih turističnih produktov. Poudarila sta, da je potrebno izhajati iz tega, kar že imamo, in izpostavila Srce Slovenije kot primer dobre prakse, saj obstoječe kolesarske poti povezujejo 17 občin.

Na srečanju smo skupaj pogledali, kaj smo dosegli v letošnjem letu na področju turizma ter načrtali usmeritve za prihodnje leto. Kot osrednja promocijska akcija so bili v letošnjem letu izvedeni Vikendi odprtih vrat v štirih občinah na območju (Šmartno pri Litiji, Lukovica, Litija in Kamnik). Na ta način smo lokalnim ponudnikom omogočili, da predstavijo svojo ponudbo, dobra promocija pa prinese nove obiskovalce turističnih točk. V naslednjem letu bo poudarek predvsem na nadgradnji obstoječih turističnih produktov, kot so kolesarjenje, karavaning in rokodelska doživetja ter na zagotavljanju kvalitetne celostne turistične ponudbe.

ANA SAVŠEK

Petdeset turističnih ponudnikov iz območja Srca Slovenije na srečanju v gostilni Repnik v Kamniku

Čestitke ob diamantni poroki

To je zgodba o 65 letih življenjske poti Jožefe in Jožeta Zupančiča iz Zlatega Polja.

Jožefa se je rodila leta 1927. Osnovno šolo je obiskovala v Krašnji. Po končani osnovni šoli se je zaposlila in se tako pri 50 letih tudi upokojila. Kot dekle je bila pri partizanih, kjer je izgubila svojega brata. Jože se je rodil leta 1927 pri Mlinarjevih v Zlatem Polju in tam tudi obiskoval osnovno šolo. Bil je pri ustanovitvi Šlandrove brigade leta 1943. V vojski je služil Titovo gardo v Beogradu, vozil je Tita in njegove generale, v Beogradu je služboval še nadaljnjih šest let. Po odhodu iz Beograda se je zaposlil v KIK Kamnik in se tam tudi upokojil. Poročila sta se 14. oktobra 1950. Cerkevni obred je potekal v cerkvi na Brdu, civilni pa v Kamniku. Skupaj sta stanovala v Kamniku, nato pa sta zgradila hišo in se tako leta 1980 preselila vanjo, v Zlato Polje.

Kmalu se jima je rodil sin, tako da imata zdaj dva vnuka in že tri pravnuke, ki jih imata neizmerno rada. Ker sta oba delala za partizane, sta se tudi vpisala v ZB Zlato Polje, Jože pa je že deset let praporščak. Ob njuni 65-letnici poroke so jima zapeli ljubitelji ljudskega petja društva Skrinca, za še boljše praznovanje pa sta poskrbela David in Mitja s svojim igranjem in petjem. Obema iskrene čestitke ob njuni obletnici poroke. Ker sta oba tako zdrava in pri močeh, pa upamo, da imata tudi še veliko načrtov za nadaljnjo življenjsko pot.

Spoštovana Jožefa in Jože Zupančič!

Želimo vama še veliko skupnih dni, ki naj bodo polni zdravja, sreče in predvsem lepih trenutkov z vsemi, ki jih imata rada.

TEKST IN FOTO: JOŽEFA KRIZMAN

Knjiga je vir moči in navdih

Prepričana sem, da se marsikdo spominja 3. septembra pred trinajstimi leti, ko smo z odprtjem enote Knjižnice Domžale v Šentvidu po dolgoletnem mrtvulu spet oživili knjižnično tradicijo v Črnem grabnu. Knjižnica nosi ime pesnika dr. Jakoba Zupana – v sodelovanju z rokopisnim oddelkom NUK smo si lahko nekaj njegovih rokopisov tudi ogledali, mrzel septembrski večer pa je s svojimi besedami ogrel pesnik in pisatelj Tone Pavček.

Že od samega začetka je vodja enote Šentvid bibliotekarka Tina Galun in knjigoljubci si teško predstavljamo naše kraje brez njenega prijaznega nasveta in ustrežljivosti, težko si predstavljamo našo občino brez knjižnice.

Tina, se morda spomnite, kako ste sprejeli odločitev, da prevzamete knjižnico v Šentvidu?

V tistih zlatih časih se je obetala širitev domžalske knjižnice, ker je bila že nekaj časa pretresna. Poleg tega se je načrtovala tudi širitev mreže krajevnih knjižnic. Najprej je bila na vrsti knjižnica v Šentvidu, malce pozneje knjižnica v Trzinu. Pomagala sem pri sami organizaciji in postavitvi gradiva v Šentvidu, pozneje pa je sledilo povabilo takratnega direktorja Marjana Gujtmana, naj premislim o tem, da bi delala ravno v Šentvidu. Dobro sem se počutila v teh krajih in delovno mesto sem sprejela z veseljem. Iskreno sem hvaležna za priložnost in za poklic, ki ga opravljam. Od takrat se je veliko spremenilo. Danes je mladim precej težje priti do zaposlitve, ki bi jo opravljali s takim veseljem. Delo v enoti ima svoje prednosti in slabosti v primerjavi z delom v Knjižnici Domžale, a zaenkrat se vedno znova rada vračam v dolino Črnega grabna.

Prosim, predstavite nam knjižnico in konkretno njene dejavnosti.

Odprtje Knjižnice dr. Jakoba Zupana je bilo 5. septembra 2003. To je bila izjemno lepa prireditve s slavnostnim govornikom, pokojnim pesniškim velikanom Tonetom Pavčkom. Sprva so obiskovalci previdno tipali knjižnico, a z leti je obisk stalno naraščal. V prvih letih smo imeli tudi pravljicne urice, eno ali dve lutkovni predstavi na leto in ustvarjalne delavnice, v decembru tudi obisk božička. Organizirali smo tudi srečanja s pesnico Zvezdano Majhen, veliko ljubiteljico teh krajev, saj je otroštvo preživljala v rejniški družini v Imovici. Majhnova je tudi poskrbela, da knjižnica brezplačno prejema priljubljeno otroško revijo Zmajček, pri kateri tudi ustvarja. A kot sem že omenila, stvari so se spremenile. Kriza in krčenje sredstev za kulturo je te dejavnosti odplavila. Je pa res, da se je obisk vsa leta povečeval in tako je še danes. Knjižnica deluje namreč precej težje, a nekako nam še uspe s pametnim razpolaganjem sredstev za nakup gradiva zagotavljati zelo dober izbor gradiva in to ljudi pritegne, da nas vedno znova obiskujejo, tudi iz drugih občin. Pri nabavi se osredotočam na potrebe okolja oziroma uporabnikov.

Naj na vaše razmišljanje navežem naslednje vprašanje: so se pričakovanja ob prevzemu knjižnice uresničila in kje vidite/občutite pomanjkljivosti?

Želje in ljubezen so krila za velika dela, mar ne? V življenju sem bila vedno iskrena in zelo realna. Ni pa nujno, da je to vedno dobro. Lagala bi, če bi rekla, da je vse v najlepšem redu. Knjižnica je že nekaj let pretresna. To ni nobena skrivnost. V zadnjem letu se vrstijo pritožbe uporabnikov, ki jim je žal, da ni več prostora za druženje otrok pri igri in prebiranju knjigic. Knjige se gnetejo ena na drugi, padajo s polic, pospravljanje teh knjig je zame res velik izziv. Izčrpali smo že prav vsečasne rešitve, kar smo jih lahko. Imamo dve skladišči, kamor umikam knjige, eno je v sami knjižnici zadaj. V knjižnici seveda vsako leto odpisujemo knjige in neknižno gradivo. To nam nalaga Zakon o knjižničarstvu, a ta odpis se praktično ne pozna, saj pride novo gradivo. Odpisujemo knjige, ki so v slabem stanju, ki so izgubile zanimanje bralcev in jih podarimo raznim ustanovam ali ljudem, ko ob različnih priložnostih naredimo bukvarno. Ne morem več izvajati bibliopedagoških ur za vrtčevske in osnovnošolske otroke. Ko pride v ta majhen prostor 24 otrok, se vsi počutimo utesnjene. Sklenili smo kompromis in enkrat letno sprejemem prvošolce, da se vsaj enkrat srečajo s knjižnico in spoznajo delo v njej. A izvajanje je prilagojeno prostoru. Se najdemo, ni pa prijetno. Več pa v danih razmerah ni možno. Če pa povem povsem na kratko: nujno potrebujemo nove prostore.

Kako si predstavljate sodobno knjižnico v Šentvidu, kakšne so vaše želje? Kakšno mesto v njej bi morali imeti njeni uporabniki?

Zdaj bom govorila o viziji. In ko govorimo o viziji, so dovoljene sanje. Realnost je ponavadi drugačna, se je pa smiselno truditi za čim boljši približek.

Knjižnico je potrebno načrtovati za mnogo let. Največji sovražnik knjižnice je prostor. Nujno bi morala biti v pritličju, da je dostopna prav vsem. Ker v enoti ponavadi dela en sam zaposleni, mora biti le v enem nadstropju, da ima knjižničar pregled nad celoto. Za knjižnico je danes že nujno, da ima večji prostor za najmlajše, saj vanjo prihajajo družine, ki se v prostoru rade dlje časa zadržujejo. Otroci se igrajo, starši preberejo katero od revij. Otroci seveda niso tiho kot miške in zato je dobro, da je ta prostor malce ločen od ostalega dogajanja, predvsem od čitalnice, ki pa bi morala biti namenjena branju, učenju v tišem ozračju. Nekakšen meditativen prostor, kjer človek lahko najde nekaj miru in tišine. Torej knjižnica, ki bi bila res namenjena vsem. Ne govorim le vsem starostim, ampak tudi različnim potrebam ljudi. Če so v knjižnici razne prireditve, se v ta namen v tem času uporablja čitalnica ali pa se zadeve odvijajo po zaprtju knjižnice, razen če nima knjižnica tudi za to predvidenega prostora. Danes je sicer računalnik dostopen mnogo večjemu krogu ljudi, a po izkušnjah je nekaj teh še vedno potrebnih, prav tako tiskalnik in fotokopirni stroj, da si šolarji lahko kopirajo iz enciklopedij, tisto kar potrebujejo za razne seminarske naloge. V grobem je to vse. Naše izkušnje iz ostalih enot, ki so bile pretresne in so se preselile v nove, večje prostore, so presenetljive. Izjemen porast obiska. Pametno načrtovanje prostora je ključno. Seveda pa bi te prostore lahko v času zaprtosti knjižnice uporabljali tudi druga društva ali skupine ljudi. Kjer sta volja in zdrava pamet, je možno vse. Ljudje so duša vsake knjižnice in nikdar si nisem predstavljala, da bi lahko v svojem poklicu in delu našla toliko veselja, ko vidim zadovoljne ljudi, ko dobijo knjigo, ki so si jo želeli bodisi zaradi priporočil ali ker jo potrebuje otrok za domače branje. Včasih je veselje tako izrazilo, da sem naravnost navdušena in izpolnjena, da lahko s knjigo tako osrečim nekoga. Še je upanje.

Kako poteka sodelovanje z matično Knjižnico Domžale in drugimi enotami?

Bolje bi si težko predstavljala. Imam sijajne sodelavce. Vsak se trudi po najboljših močeh, da pomaga uporabnikom, ki imajo vedno večja pričakovanja od nas knjižničarjev, tudi taka, ki niso del našega poklica. A kot kaže, se vloga knjižnic res zelo hitro nadgrajuje. To ni več samo prostor, kjer si izposodimo in vrnemo knjige. To je prostor druženja ljudi vseh starosti. Ustvarjalne delavnice za najmlajše do najstarejših. Računalniški tečaji, topisna predavanja, srečanja z različnimi ustvarjalci, pravljice za odrasle, izjemno obiskani filozofski večeri, bogate razstave, Alzheimer cafe, elektronska bralna značka in še mnogi projekti, ki jih niti ne morem vseh naštet. Knjižnica Domžale z njenimi enotami ni zaman med najbolj obiskanimi v državi. Pomagamo si pri izmenjavi knjig. Če je v kateri od enot knjiga prosta, jo preusmerimo v matično knjižnico in seveda obratno. Treba pa je, da uporabniki vedo, da morajo knjigo sami vrniti tja, kjer si jo izposodijo. Članska izkaznica velja v vseh naših enotah in matični knjižnici, le priti morate tja, kjer je knjiga na voljo. Pomagamo si z nasveti, pri nadomeščanju morebitnih odsotnosti, pri večji projekti, kot je recimo inventura in podobno. Skratka, sodelovanje je zgledno.

Pomemben del knjižnične ponudbe je tudi bibliobus, potujoča knjižnica. Kako dopolnjuje dejavnosti enote v Šentvidu?

Občina Lukovica je izjemno dolga in razgibana občina. Hribčki in doline, posejane s hišami, kot bi gledal zvezdano nebo. Naša potujoča knjižnica je namenjena ravno temu, da prideta knjiga in njeno sporočilo tudi v oddaljene kraje. Naša potujoča knjižnica je edinstvena v Sloveniji, saj si jo delimo z Občino Kamnik, kar je pomenilo tudi svojevrsten izziv, ko smo ob nakupu novega vozila v letu 2012 uvedli tudi računalniško izposojlo. Sistem med obema knjižnicama pa ni povezan. Delo v potujoči knjižnici je specifično. V vsakem vremenu po teh zavitih poteh, signal za delo z računalnikom je ali pa ga ni, a pri tem so najlepši del vedno ljudje, ki so

obiska veseli in ki nas gostijo na njihovih dvoriščih in drugih lokacijah. Sama sodelujem toliko, da povprašam po željah ljudi in kolikor je v naši moči, se takoj odzovemo. Prostor na vozilu je pa seveda omejen in več kot toliko se ne da. S sredstvi za nakup knjig je na tesno, zato ob tej priliki vseeno vabim ljudi, da pridejo do Šentvida, v kolikor na potujoči knjižnici ne dobijo, kar so si zaželeli.

Skupnost (občina), ki je knjižnično tradicijo obudila, je hkrati prevzela tudi odgovornost za njeno nadaljevanje oziroma nadgradnjo – kako občina skrbi za njeno delovanje, kje čutite primanjkljaje?

Župan Matej Kotnik je tudi sam izjemen ljubitelj knjig, prav tako njegova družina, ki knjižnico rada obiskuje. Popolnoma enako lahko rečem za ostale, ki skrbijo za delovanje v vaši občini. Nad prostorom knjižnice v Šentvidu je tudi del občine, ki sicer ni odgovoren za samo delovanje knjižnice, a to so izjemni ljudje, ki mi velikokrat priskočijo na pomoč. Še posebej velikokrat se v zvezi z delom v knjižnici obrnem na Katko Bohinc, ker si zgradbo delimo in če pride do kakšnih težav, je ona vedno pripravljena pomagati. Prepričana sem, da jim je mar za knjižnico, a te zadeve so v očeh opazovalca vedno zelo preproste, v očeh tistega, ki skrbi za to, pa po vsej verjetnosti ne. Pri večjih zadevah se z občino dogovarja naša direktorica Barbara Zupanc Oberwalder. V bistvu v resnici zaenkrat ne vidim večjih težav, ki jih ne bi znali rešiti, razen kot sem že omenila – prostor je izjemen problem, za kar pa močno upam, da se ga vsi zavedajo, kajti pritožb s strani uporabnikov je vedno več in jaz jim pri tem ne znam odgovoriti. Zavedam pa se, v kakšni situaciji so občine. Nekaj so želje, nekaj pa realno stanje. In v teh časih se zelo rado jemlje ravno kulturi. Potiska se jo na skrajni rob. V prvi vrsti država, občine pa ji sledijo. Tu so še premajhne šole, slabe ceste in drugi problemi. Tega se seveda zavedam, a knjižnica je tu. Letno je vseh obiskov samo v Šentvidu okrog 8000. Meni se to zdi za občino z dobrimi 5000 prebivalci in s tako daleč naokoli razpršenimi naselji veliko. Z boljšimi prostori in vsaj enakimi sredstvi za nakup knjig bi bil obisk zagotovo še večji. Država se ne zaveda, kakšno moč je kultura v naši zgodovini že imela in to mesto ji bo zavaljo narodove mentalne kondicije morala vrniti, preden bo res prepozno. Kultura združuje, knjiga pa zdravi. Sredstva se nižajo, zanimivo pa je, da se zahteve ljudi po kulturnih dobrinah večajo. Upam torej, da bo občini uspelo najti rešitev. Dokaj kmalu, pa čeprav je v tej simpatični zgradbi Krajevne skupnosti Prevoje včasih kot v kakšni pravljici.

Tina, prihajate iz Glavarjevega kraja, Komende. Se je vaš odnos do knjig oblikoval tudi v povezavi s kulturnim okoljem, iz katerega izhajate?

Žal Komenda nima nič s tem. Peter Pavel Glavar tudi ne, čeprav je bil izjemen mož. Komenda je sicer prelepa vas in življenje v njej je prijetno. A v domači kraj se nisem nikdar nikamor vključila. Ne vem, čemu je tako. Veliko se potikam po Sloveniji. Ljudje smo si med seboj zelo različni. Vedno se v Komendo le vračam: z izleta, s potovanja, iz službe, z družjenja s prijatelji. Sama nisem bila bralka in ljubiteljica knjig od malega, to se je zgodilo precej pozneje. Nikoli nisem pomislila na ta poklic. Do njega me je vodilo življenje samo. Za pravno fakulteto mi je manjkalo točk. Potem me je pa razočarano srce vodilo na univerzitetni študij Fakultete za orga-

nizacijske vede v Kranju. Še dobro, če dobro premislim. Ključno pa je bilo študentsko delo v Knjižnici Domžale. Takrat se je pa vnelo srce. Opravila sem strokovni izpit za bibliotekarko in usoda je bila zapečatenata. Stalno se izobražujem in po pravici povedano, to delo bi lahko opravljala celo življenje. Drži pa, da sem človek mnogih talentov in da eni vedno bolj silijo na plan. Ne poteši jih niti sicer skrbna glava. A tudi, če bi kdaj počela kaj drugega, bi še vedno rada ostala v stiku s knjižnico.

Smo v času, ko se je že zgodil Frankfurt, konec novembra pa nas čaka domači knjižni sejem v Ljubljani; ob združevanju, prevzemih, pa tudi razpadu založb kljub nasičenemu knjižnemu trgu opazamo pospešeno produkcijo izdajanja vedno novih in novih knjig in ob tem se človek vpraša o njihovi kakovosti. Kaj menite o tem?

Čas, v katerem živimo, ni prav nič po mojem okusu, a če ga že ne morem spremeniti, se poskušam vsaj prilagoditi in od njega kaj potegniti. O kakovosti danes ljudje upravičeno dvomimo pri prav vsakem izdelku in vsaki storitvi. V veliki meri smo si ljudje sami krivi, ker pograbimo prav vsako reklamo, ne mislimo in pustimo, da nas vlečejo za nos. A tudi tukaj bi lahko dolgo razpravljali. Knjižnica, v kateri delam, je splošna, kar pomeni, da je namenjena vsem. Seveda se z raznimi projekti trudimo bralcem približati kakovostne knjige. Uporabnikom vedno ponudimo več možnosti, a bralec se vedno sam odloči, kaj bo bral, kaj ga osrečuje, kaj ga veseli, in temu ne ugovarjam. Na vsak način spodbujam branje, a ne zdi se mi usodno, če otroci ali odrasli nimajo v malem prstu domačih in svetovnih klasikov, ključnega pomena pa je, da beremo. Vse po vrsti. Ponudimo velikane literature, vsekakor, a najbolj pomembno se mi zdi, da vsak najde literaturo zase. Ne samo romanov, ampak tudi strokovne knjige, priročnike, poezijo. Ljudem pa vseeno toplo priporočam, da se pustijo presenetiti in se ne ustrašijo kakovostnega romana. Kaj hudega pa se lahko pripeti? Razumem pa potrebo po sprostitvi. Vedno bolj. Ljudje smo zasičeni s slabimi novicami in težkimi zgodbami in zakaj nas ne bi lahko branje odneslo iz tega ozračja?

In kakšni bralci so obiskovalci domače knjižnice, po katerih knjigah segajo?

Z nekaterimi se že zelo dobro poznamo in po trinajstih letih dela v tej knjižnici je prednost to, da precej dobro vem, kaj bi kdo bral in kaj mu priporočiti. Ljudje so prijazni in ne spomnim se kakega resnega konflikta, ki je pri delu s ljudmi skoraj neizogiben. Segajo pa res po zelo različnih knjigah. Največ izposoje je gotovo pri najmlajših in bralcih srednjih let ter starejših. Najstnike je pa še vedno najtežje pripraviti do branja, čeprav so med njimi svetle izjeme. Veliko berejo romane, kriminalke, biografije in spomine. Pri strokovnih knjigah je izjemno povpraševanje po knjigah s področja osebne rasti, zdravja, alternativne medicine in zeliščnih rastlin, kuharskih knjig. V porastu je izposoja vseh knjig s področja ročnega ustvarjanja in tudi knjig, ki se dotikajo političnega in ekonomskega stanja, v katerem je svet. Ponudba je pestra, le začeti je treba z listanjem.

Pa za konec: je knjiga še vedno najlepše darilo, je še vrednota?

Knjiga bo vedno izjemno darilo. Tudi v času, ko se nam že precej pridružuje elektronska knjiga. Še prav posebej je knjiga lepo darilo, kadar dobro poznamo človeka, ki mu jo želimo podariti – če ga dobro poznamo, če si vzamemo čas za premislek, mu lahko v resnici kupimo knjigo, ki jo bo rad bral ali prelistal in mu bo drag spomin. Cicero je imel prav, ko je rekel, da je soba brez knjig podobna telesu brez duše. Knjiga je lahko vir moči in navdaha.

Tej misli ni kaj dodati.

POGOVARJALA SE JE MARTA KERŽAN.

Kuharski tečaj

Konec oktobra smo se članice DPŽ Blagovica – Trojane v velikem številu zbrale v šolski jedilnici v Blagovici in z veseljem pozdravile kuharskega mojstra Lojzeta Čopa iz Podkuma.

Z zanimanjem smo poslušale njegove kuharske nasvete in ga opazovale pri njegovih mojstrovinah. Pripravil nam je dve enolončnici, ki sta hitro pripravljene takrat, ko nimamo veliko časa za kuhanje, pa pečena rebra, pire iz bučk, repo v koščkih in še sladico, za takrat ko imamo čas za pripravo. Kljub pozni uri smo vse jedi z veseljem pojedle, še posebej zato, ker nam ni bilo treba kuhati in so nas postregli naši mladi

Andraž, Manca, Jana in Nika. Hvala za vašo prijaznost.

Kar prehitro je minil čas za klepetanje, poslušanje in opazovanje kuharja Lojzeta, zato se že veselimo naslednjega srečanja, ko bomo pripravljale velikonočne jedi.

ANI ČERIN

Zahvalna nedelja v Blagovici in Šentožboltu

Na zahvalno nedeljo, 8. novembra, je bilo v župniji Blagovica in Šentožbolt posebej slovesno, saj smo v obeh župnijah prvič praznovali srečanje zakoncev, ki v letošnjem letu praznujemo okrogle obletnice porok.

V zahvalo za skupno prehojeno pot smo imeli mašo, ki jo je vodil naš župnik Janez E. Rus. Po končani sveti maši je sledilo prijetno druženje ob pogostitvi, ki smo jo pripravili zakonci.

V današnjem času so taki trenutki vedno dragocenejši, zato je prav, da jih praznujemo.

ANI ČERIN

Pohodniki ŠTD Rafolče na Kriški gori

V nedeljo, 15. novembra 2015, smo se v toplem in malo meglenem jutru podali izpred brunarice v Rafolčah na Gorenjsko. Pričakali sta nas dve novi članici, Olga in Marjana. Slednja je na koncu pohoda zadovoljna izjavila, da je zelo uživala v naravi in pogovorih ter da priporoča vsem, predvsem pa staršem, da navadijo svoje otroke čimprej obiskovati naše lepe kraje, da ne zamudijo veliko srečnih trenutkov v naši domovini, za katero marsikdo sploh ne ve, kaj vse premore. Človek se naučije svežega zraka, s potenjem izloči strupene snovi iz telesa, utrdi ravnotežje, se marsikaj pogovori ter ne misli stalno na delo in skrbi v tej potrošniški družbi.

Zapeljali smo skozi Kranj, pa nato na sever proti Golniku in do kraja Gozd, kjer smo si privoščili jutranjo kavico. Po nekaj metrih navzdol se je pričel kar strm vzpon na goro, ki dolgo časa ni pojenjal, tako je hitro sledilo čebulno slačenje po kratkih odsekih. Za potreben oddih so poskrbele lepo oblikovane klopce z domiselnimi napisnimi tablami. Na skoraj meliščnem vzponu proti vrhu nas je pričakalo sonce in od višine se nam je vrtele, ko smo gledali na morje bele megle pod seboj. Po okrepitevi v domu na

Kriški gori (1471 m) smo navdušeno opazovali bližnja vrhova Storžič in Košuto ter Alpe z očakom Triglavom.

Na najvišji vrh grebena Tolsti vrh (1715 m) se tokrat nismo povzpeli in smo raje uživali na soncu pred kočjo, kjer je bilo precej obiskovalcev, presenetljivo pa nas je veliko število otrok, tako da se nam ni treba bati za bodočnost.

VIKTOR JEMEC

Kako se naredi dober burek

V prejšnji številki glasila sem napisala, da se članice Društva prijateljev družine s Trojan večkrat dobijo pri kateri od njih doma in skupaj tudi kaj spečejo, oziroma se naučijo kaj novega speči. Tokrat so v sredo, 18. novembra, pri Nadi Smrkolj pekle sirov burek. Nada je zaupala tudi večkrat preizkušen recept, ki ga uporablja in dovolila njegovo objavo. Da pa bo vse skupaj bolj zanimivo, je recept napisan pod fotografijami, da si boste/bomo tiste manj vešče gospodinje lažje in nazorneje predstavljale, kako poteka ves postopek.

Pa začnimo: recept je prirejen za približno en pekač bureka. Torej ga ustrezno povečajte, če hočete več bureka. Zmanjšali ga gotovo ne boste, ker bo en pekač zagotovo premalo.

Testo: 800-900 gramov bele gladke moke tip 500, jedilna žlica soli, približno 0,5 l mrzle vode. Zamesite mehko testo in razdelite na dva dela, ki ju oblikujete v dva hlebčka. Testo naj počiva eno uro.

Testo razvaljate na približno 60 cm ter ga nato vlečete in razpotegnete v čim večji krog.

Na tako razvaljano/potegnjeno testo polagaš 5 cm od zunanega roba nadev okrog in okrog.

Nadev poviješ tako, da vržeš zunanji rob čez nadev in delaš svaljek (na sredini se testo pretrga) dolg.

Tako. Oblikuješ burek (uporabi domišljijo) in položi v pomaščen pekač. Tudi burek takoj premaži z maščobo/oljem.

Tako potem izgleda v pekaču.

Daš v pečico, segreto na 200 stopinj, in pečeš približno 45 minut. In tako je videti pečen. Škoda, da ga morete še zaduhati.

Nadev za skutin burek pa je tak: približno 1 kg skute, dve jajci, eno kisló smetano, žlica soli, oz. po občutku.

Lahko pa je tudi mesni: prepraži na masti čebulo, dodaj rdečo papriko, mleto meso, popopraj, soli. Maso pred uporabo ohladi.

Ko je pečen, ga poškopite z mrzlo vodo, višek odlijete, pokrijete s prtom, da se ohladi. Dober tek!

MILENA BRADAC

Godbeniki intenzivno vadijo

Člani Godbe Lukovica so bili z javnimi nastopi zelo dejavni ves september in prvi konec tedna oktobra, ko so se skupno udeležili kar šestih prireditev. Čeprav od takrat niso nastopali, pa njihovi instrumenti nikakor ne počivajo. Ravno obratno.

Ves oktober in november se pospešeno pripravljajo na vsakoletni vrhunec, novoletni koncert, ki ga bodo tudi tokrat izvedli dvakrat, 26. decembra v Lukovici in 28. decembra v Šentvidu pri Lukovici. Tako v teh dveh mesecih vaje v orkestru potekajo dvakrat tedensko, v sredini novembra pa so izvedli tudi intenzivne vaje.

Kot vsako leto tudi tokrat pripravljajo povsem nov program, v katerem bo letos dvanajst skladb. Prvi del koncerta bo tako sestavljala filmska glasba in na splošno glasba lahkotnejšega žanra, drugi del pa bo posvečen Avsenikovi glasbi v spomin na Slavka Avsenika. Do prvega koncerta je točno mesec dni, godbeniki pa vas že zdaj vabijo, da si rezervirate tisti večer, se jim pridružite v dvorani in jim prisluhnete.

Leon Andrejka

Člani MPZ Janko Kersnik priskočili na pomoč svojemu članu

V slogi je moč, so govorili že včasih in da je to res, so tokrat dokazali člani moškega pevskega zbora Janko Kersnik in se skupaj z boljšimi polovicami odpravili v Brda. Svojemu članu Marinku Pintarju so namreč obljubili, da mu bodo pomagali pri obiranju najprej zgodnejših vrst, nato pa, ko bodo dozoreli sadeži, še ostalih vrst oljk. Sončno jutro je obetalo lep topel dan kot nalašč za obiranje oljk, a pred delom se je treba okrepčati in gostitelj se je zelo potrudil, tako da smo težko odšli od bogato obložene mize. Ko smo ga povprašali, zakaj ročno obiranje, je povedal, da se tako drevesa veliko manj poškodujejo, sicer na tistem terenu močno dvomim, da bi prišel s strojem zraven. In smo začeli, samo temne in to eno drevo do konca in potem naslednje in tako lepo po vrsti. Zabojčki so se počasi le polnili ter za boljše in hitrejšo delovno produktivnost smo dobili še duet harmonikarja in klarinetista, ki sta s poskočnimi vižami bodrila vse v nasadu in še k sosedom se je slišalo. Ker smo bili izredno pridni in pazljivi in ni bilo veliko listja v zabojčkih, smo bili deležni tudi pristnega domačega briškega kosila, po njem pa še krajšega koncerta kitaristke, ki jo je pripeljal s seboj zborovodja Igor Velepčič. Še nekaj dreves je ostalo in vajeni obiranja smo jih hitro spravili ob slastne plodove, no, slastno je njihovo olje, same pa so obupnega okusa. In obrano je potrebno peljati v obrat, kjer iz obranih oljk stisnejo čudovito olje. O tistem ekstra deviškem in ne vem še kakšnem ne bi izglubjal besed, ker je bilo že to olje enkratno. In da je šlo mojstrom delo malce hitreje od rok, so jim pripravili manjši koncert kar pred stiskalnico. Stiskanje je končano, olje v steklenkah, mi pa hajd v Solkan v cerkev sv. Štefana prvega mučenca, kjer so fantje zapeli pri sveti maši. Domači župnik Vinko Paljk se je pevcem zahvalil in obenem poprosil, naj poneso pozdrave tako prejšnjemu župniku Andreju kakor novemu Vladu. Temna noč se je spustila na obronke gora, v dolini je šumela bistra Soča, nad nami se je svetila Sveta Gora, mi pa smo počasi zapuščali čudovite kraje s čudovitimi ljudmi z obljubo, da se kaj kmalu ponovno snidemo.

DRAGO JUTERŠEK

Lukoviška folklor na mednarodnem festivalu

V svoji kratki zgodovini je bilo lukoviško folklorno društvo prvokrat povabljen na mednarodni festival Ples brez mej v Ilirski Bistrici, ki je bil tudi letos tradicionalno v oktobru. Na festivalu je sodelovalo več folklornih skupin iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter iz Slovenije. Festival je potekal v organizaciji domačega folklornega društva Gradina in občine Ilirska Bistrica.

Ob prihodu so nas člani društva tople sprejeli v nekdanjih prostorih Doma JLA, kjer je potekal festival. Še pred prireditvijo so nas predstavniki društva popeljali na ogled zgodovinskih in turističnih znamenitosti Ilirske Bistrice. Ob tem smo izmenjali nekaj besed o samih društvih in krajih, kjer živimo. Priznati je treba, da občine Lukovica tu ne poznajo, poznajo pa krofe s Trojan.

V programu festivala je naša folklorna skupina nastopila prva. Obiskovalcem v dvorani je bila na kratko predstavljena tudi občina, iz katere prihajamo. Naš ples je bil prepričljiv z vsebino štajerskih motivov. Po nastopih vseh petih folklornih skupin iz različnih držav je sledil še družabni večer, kjer se je pelo, igralo in plesalo še dolgo v noč.

KAMILO DOMITROVIČ

Člani društva Skrinjca na Evropski konferenci gluhoslepih EDbU

Iz društva Skrinjca smo se člani Jožica in Marjan Križman, Tanja Šubelj in Silvija Pavčič udeležili prve evropske konference gluhoslepih v Sloveniji, ki je potekala 27. oktobra 2015. Konferenco sta organizirali Evropska zveza gluhoslepih (EDbU) in Društvo gluhoslepih Slovenije DLAN. Tanja Šubelj je sodelovala kot moderatorka, Silvija Pavčič pa je neposredno zapisovala vse govore in tako pomagala tolmačem, ki so v več načinih tolmačili udeležencem konference. Na konferenci z močno mednarodno zasedbo je bilo jasno povedano, da je gluhoslepota edinstvena invalidnost ter se jo kot tako tudi obravnava in priznava v širšem evropskem prostoru. Tudi Slovenija mora slediti evropskemu modelu. Gluhoslepota ima drugačne potrebe kot gluhoti ali slepota. Zato naj Društvo DLAN, ki je na tem območju edina reprezentativna invalidska organizacija za gluhoslepe v Sloveniji, še naprej deluje in se razvija kot samostojna organizacija. Prisotne je uvodoma pozdravil tudi predsednik državnega zbora RS dr. Milan Brglez, ki je gluhoslepim v Sloveniji obljubil vso podporo pri nadaljnjem delovanju. Vabilu na konferenco se je odzval tudi ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore.

Dogodek smo si zapomnili tudi po številnih načinih sporazumevanja. Da je gluhoslep lahko dobil informacijo, je potekalo večnivojsko tolmačenje različnih prevajalcev-tolmačev hkrati (neposredni zapis govornice besede, tolmačenje v mednarodni znakovni jezik, tolmačenje v slovenski znakovni jezik, prevajanje iz slovenskega govornega jezika v angleški govorni jezik in obratno ter individualna tolmačenja v številne načine sporazumevanja gluhoslepim v jezikih, ki jih posamezniki razumejo (npr. finski jezik, madžarski jezik ipd.).

SILVIJA PAVČIČ

Kaj je novega na področju prometa

Jesenski čas je tudi čas, ko si vzamemo nekaj časa za izpopolnjevanje, izobraževanje in še kakšne druge aktivnosti. Ker je dan krajši, saj se zelo hitro stemni, se lahko udeležimo različnih predavanj, nekatera so vredna obiska, spet druga ne. Občanke in občani, ki so prišli na predavanje o novostih v cestno prometnih predpisih in obenem prisluhnili tudi predstavitvi ugodnosti članstva v AMD Lukovica in AMZS, so imeli kaj slišati in videti. Zdaj že stara znanca Nika Pipal in Marjan Peljhan sta nam tokrat predstavila vsak svoje področje. Tako nam je Nika spregovorila o prednosti in ugodnosti članstva v AMD in posredno tudi v AMZS, predvsem o njihovem sistemu članstva. Članstvo zajema tri oblike in sicer osnovno članstvo, članstvo Plus in članstvo Premium. Vsako prinaša nekaj več in po izračunu je najbolj ugodno, saj nudi največ ugodnosti in prioritete članstvo Premium. Ob tem na ni pozabila povedati, da članstvo prinaša tudi ugodnosti pri koriščenju uslug v Centru varne vožnje na Vranskem. In tako polni novih spoznanj o članstvu smo se s pomočjo Marjana podali na vožnjo skozi križišča, krožišča, skočili na avtocesto in se na koncu spopadli še z zimskimi razmerami na cesti. Kako čez križišče, kdo ima prednosti in kdo ne, so bila vprašanja, na katere, moram priznati, smo kar hitro odgovarjali, vsaj na začetku. Z malce zahtevnejšimi križišči in krožišči pa je šlo počas-

neje oziroma smo prosili minuto za premislek. Žal je ta minuta v današnjem hitro rastočem prometu lahko usodna in zato smo kakšno križišče in krožišče „prevozili“ večkrat. Ker se bliža zima, čeravno vreme ne kaže tega, smo se spopadli še z zimsko opremo in načinom vožnje v drugačnih razmerah. Zimske pnevmatike so zahtevale svoje poglavje in ker včasih ne pomagajo niti zimske pnevmatike, smo nadeli še verige. Tokrat s pomočjo domačega proizvajalca Verige Lesce in sodobne tehnike, obenem pa v prtljažni prostor dodali še lopato in odejo. O tem kako in s kakšnim avtom pozimi na cesto je bilo govora tudi na tokratnem predavanju in obenem še velik poudarek, naj ne pozabimo pregledati našega jeklenega konjička, ali kakor je dejal predavatelj: „Mi si obujemo dobre čevlje, oblečemo plašč in rokavice, da smo pripravljeni na mraz, kaj pa avto? Smo pregledali tekočine, imamo tekočino za steklo, ki ne bo pri minus 5 stopinjah zmrznila ... Čeprav zakon pravi, da je uporaba zimskih pnevmatik obvezna od 15. novembra do 15. marca, nam v drugem odstavku sporoča, da mora biti vozilo opremljeno z zimskimi pnevmatikami oz. letnimi z zadostnim profilom in verigami, če so zimske vozne razmere.“

Razveseljivo je, da so tokrat na predavanje prišli tudi mlajši vozniki, ki si šele nabirajo tako znanja o vožnji kakor kilometre. Predavanje je ob pomoči krovne organizacije AMZS pripravilo AMD Lukovica kot njihov prispevek k večji varnosti v prometu.

DRAGO JUTERŠEK

Lovski zbor

Pred kratkim sem se z avtomobilom peljal iz Moravč proti domu. V bližini vasice Imenje, ki leži ob meji z našo občino, ustavim svoj avto poleg številnih parkiranih ob cesti.

Že na daleč sem opazil, da se pripravlja zbor in zaključek nedeljskega pogona lovcev lukoviške lovske družine, katere predsednik je Toni Kavka. Ker jih večino dobro poznam, pristopim k Tomažu Cerarju, pred davnimi leti sva bila skupaj v svetu KS Prevoje, ki mi zaupa oris, oziroma potek nedeljskega lova, ki je bil v celoti namenjen pregledu in kontroli lovišča ter pravnega gospodarjenja z naravo, tokrat ob meji z moravškim loviščem Prevalja – Imenje. Ker je to obmejni prostor, se obe lovski družini vsako drugo leto tradicionalno srečata in izvedeta skupni lovski pogon. Tokrat so uplenili lisico, na kateri so ugotovili načetost garjeve bolezni. Seveda se pravega pogona ne morejo zamisliti brez svojih varovancev, izurjenih lovskih psov. Tokratni vodja lovskega pogona je bil Roman Rovanišek, ki je vestno, uspešno in odgovorno izpeljal ta nedeljski lovski pogon.

Seveda jim želimo tudi v bodoče uspešno skupno delo, polno složnosti, zavzetosti in uspešen ulov.

TONE HABJANIČ

Lovski zbor po končanem pogonu

Častniki - strelci OZSČ Domžale zaključili sezono 2015 na odprtih streliščih

V oktobru je vreme ravno še primerno za športne strelce na odprtih streliščih za orožje velikega kalibra. Tudi naš koordinatorski strelski sektor, stotnik Milan Habjan, je bil podobnega mnenja, zato je za zaključek sezone za vse člane ob-

močnega združenja slovenskih častnikov Domžale pripravil tekmo z vojaško puško PAP M59\66 kal. 7,62 x 39.

Tekmovanje je potekalo po sistemu pet poskusnih strelcev in deset za rezultat, na 100-metrski razdalji. Prijavljenih tekmovalcev je bilo dvanajst, zanimivo tekmo pa si je ogledalo tudi nekaj članov, ki niso sodelovali v tekmovalnem delu. Vsi strelci so se odlično odrezali, saj so se posamezni rezultati gibali od sedemdeset pa tja do devetdeset zadetkov oziroma krogov. Tisti, ki smo že večkrat letos sodelovali na tekmah, smo bili pričakovano boljši, začetniki ali posamezniki, ki so prvič letos prišli na strelsko mesto, pa malo manj uspešni. Vsekakor je pohvalno, da je napredek v letu in pol, odkar strelska sekcija pri našem združenju aktivno deluje, občuten pri vseh članih strelske sekcije. Ker je bilo to tudi uradno prvenstvo OZSČ Domžale, smo se odločili, kot se za tekmovalne spodobiti, da tekmo zaključimo s podelitvijo priznanj in pokalov. Nagradjeni so bili trije najboljši strelci v kategoriji do in trije v kategoriji nad 55 let in sicer v kategoriji mlajših Toni Stopar, Miran Stopar in Darko Opara, v kategoriji starejših pa Milan Habjan, Branko Žebovec in Ludvik Savernik.

Ob koncu naše zadnje letošnje akcije je stotnik Milan Habjan pripravil še kratko analizo vseh izvedenih aktivnosti strelske sekcije in obljubil, da bo za letni zbor pripravil tudi pregled skupnih rezultatov za vse tekme v letu 2015, na katerih smo bili prisotni častniki našega združenja.

MIRAN STOPAR

Dan suverenosti

Dan suverenosti je novi praznik v Republiki Sloveniji, s katerim obeležujemo enega ključnih dogodkov v procesu osamosvajanja. Pred petindvajsetimi leti je zadnji vojak Jugoslovanske ljudske armade v luki Koper zapustil ozemlje republike Slovenije.

Veterani vojne smo sicer že pred tem praznovali ta dan, kot dan izgona zadnjega vojaka JLA iz naše mlade države. Tokrat je na pobudo ZVVS in veteranov Sever državni zbor 9. marca 2015 uvedel dan suverenosti, ki ga zdaj praznujemo.

Letos smo se tudi veterani OZVVS Domžale udeležili prvega praznovanja dneva suverenosti, ki je potekalo v Novem mestu. Osrednji govornik je bil prof. dr. Anton Bebler, predsednik društva Euro-atlantski svet Slovenije. Med govorom je poudaril vse mejnike, ki so vodili do naše končne suverenosti, kar dejansko pomeni biti gospodar na svojem ozemlju in biti sposoben zaščititi državo in državljane z lastnimi sredstvi in silami.

Zares suvereni smo bili le od osamosvojitve leta 1991, že z našim vstopom v Evropsko unijo in zvezo NATO smo izgubili dobršen del suverenosti.

Kaj pomeni biti suveren, nedvomno zdaj v času begunske krize najbolj občutimo.

Prav je, da Evropo pokličemo, da nam pomaga s finančnimi in materialnimi sredstvi; je pa tudi prav, da prosimo za pomoč z raznimi uniformiranci policije in podobnih? Mar s tem ne pokažemo svoje nemoči braniti ozemlje, na katerem živimo.

JANEZ GREGORIČ

Utrinek s slovesnosti v Novem mestu

Častna enota OZSČ Domžale z delegacijo ZSČ pri predsedniku RS Borutu Pahorju

V letu 2015, po 24 letih samostojne države, prvič uradno praznujemo Dan suverenosti, 25. oktober. To je dan, ki naj bi obeleževal dan slovenske enotnosti, samozavesti in ponosa na vse, kar je ohranjalo naš narod skozi zgodovino.

V predsedniško palačo je bila na krajšo slovesnost s strani urada predsednika republike povabljen delegacija Zveze slovenskih častnikov s predsednikom generalmajorjem dr. Alojzom Steinerjem na čelu. V delegaciji je bil tudi koordinator ljubljanske regije major Borut Zajc ter člani predsedstva oziroma izvršnega odbora OZSČ Ljubljana in OZSČ Domžale. Kot spremstvo je bila povabljenec dodana Častna enota OZSČ Domžal, ki v skladu s svojim pravilnikom deluje tudi na ravni krovne organizacije.

»Slovinci smo imeli vedno velike ambicije in takrat, ko smo jih imeli, in smo bili enotni, smo dosegli tudi velike uspehe,« je ob dnevu suverenosti poudaril predsednik Pahor. »Obeležujemo namreč dan, ko je pred 24 leti, leta 1991, ozemlje Slovenije zapustil zadnji jugoslovanski vojak.«

Po nagovoru nekdanjega namestnika poveljnika tedanje milice Borisa Žnidarčiča, ki je poudaril, da »beseda suverenost pomeni veliko, 25. oktobra 1991 pa smo jo resnično udeležili,« saj je, po njegovem mnenju, »ta praznik logičen in vsebinski zaključek procesa osamosvojitve Republike Slovenije,« in krajšem kulturnem programu smo si ogledali predsedniško palačo in kabinet predsednika republike.

Na koncu, pred odhodom, smo imeli tudi čast, da je delegacijo ZSČ in pripadnike naše Častne enote pozdravil predsednik Pahor. Ob stisku rok je predsednik vsakemu članu naše enote namenil nekaj besed, se tudi pošalili in s tem prijetno zaključil naš obisk v Ljubljani.

POVZEL: MIRAN STOPAR

Veterani spoznavali Belo krajino

Veterani vojne za Slovenijo iz Domžal smo se letos napotili v Belo krajino, to čudovito deželo ujeto med Gorjance, Kočevski Rog in reko Kolpo.

Na Jugorju pri Badovincu smo opravili »mejne formalnosti«, izdajo pasoha in carinski pregled, ki pa ni bil nadležen, morda bi lahko pretihotapili tudi kakšno pištolo. Bog ne daj, da pa bi skrivali steklenico cvička ali celo dve, za to se dobi trajna prepoved vstopa v Belo krajino, saj mešati vinorodna območja se res ne spodobi.

Imeli smo temeljit pogovor s Tonijem Gašperičem, tokrat brez tete Mare, ki jo je mučila potrgatvena depresija.

Pravijo, da se ljudje učimo celo življenje. Tako smo družno obiskalo šolo Bistra buča v Radovici, kjer nas je obdelal strogi učitelj iz šestdesetih let. Ponovili smo marsikaj, da je tam doma belokranjska pogača, na kateri je tudi sol, ki je slana, bela in groba. Na koncu šolske ure smo dobili spričevala, na račun katerih smo ob malici pili v bližnji vaški zidnici, nekateri od veselja, drugi pa tudi od žalosti in strahu, kajti če je bilo v spričevalu le preveč enic, so morali prvi naslednji šolski dan starši v šolo ...

Obiskali smo Belokranjski muzej in se nato srečali z veteranom osamosvojitvene vojne Antonom Šukljetom, ki nam je pri letalu DC-3 na Otoku povedal o prvem svobodnem ozemlju med drugo svetovno vojno in letalskih prevozih ranjencev v južno Italijo. V Črnomlju nam je opisal dogajanje v letu 1991. Tako smo ugotovili, da so se Belokranjci, vajeni turških vpadov pred šeststo leti, tudi v novejši zgodovini postavili v bran domovine.

Obiskali smo znamenitega vinarja in čebelarja Jožeta Prusa, ki nas je nav-

Pri letalu, ki je prevažalo ranjene iz svobodnega belokranjskega ozemlja.

dušil z neizmerno energijo, ki jo izžareva in pravo ljubeznijo do vinske trte, ki ga nikoli ne razočara.

Popotovanje smo zaključili v Rosalnicah, poleg znamenitih treh far, pri Mojci in njenih zapečenih dobrotah, ki so se verjetno še prejšnji dan potikale po sosedovem hlevu. Pred nami je zamesila in pozneje spekla belokranjsko pogačo, ponos Bele krajine. Toliko optimizma in dobre volje, kot jo je bilo zaznati pri Mojci, bi potrebovali tudi mi in bi veliko lažje premagovali vsakdanje težave, s katerimi se v življenju srečujemo.

Belokranjci, žilavi, delavni, vztrajni in ponosni, na tistem malem koščku rodovitne zemlje, so lahko za vzgled vsem ostalim Slovincem.

JANEZ GREGORIČ

Do Domžalskega doma na Mali planini

Sončne in tople dneve, kakršne nam letos ponuja jesen, je bilo seveda potrebno izkoristiti, tako da smo se v sklopu ŠD Prevoje odpravili v hribe. Izbrali smo hribček – Domžalski dom na Mali planini, ki je dostopen vsem, tudi našim najmlajšim pohodnikom, ki začnajo spoznavati lepote naših gora.

Izhodišče smo imeli na Marjaninih njivah, tako da nas je čakala približno ena ura ne preveč naporne hoje. Vsi smo uspešno prišli do Domžalskega doma, kjer smo se nekateri zasidrali in uživali ob mrzli pijači in dobri hrani, nekateri pa so se odločili še nadaljevati pot do Zelenega roba.

Tako so se jesenske aktivnosti končale in v pričakovanju zime že načrtujemo nove.

ŠDP, ANDREJA KERŽAN

Zaključek nogometne sezone

Običajno v novembru Zlatopoljci zaključujejo nogometno udejevanje na odprtem igrišču in tudi letos je bilo tako.

Na Martinovo nedeljo so se tradicionalno med seboj pomerili STARI : MLADI, kar ni le nogometni derbi, je tudi prijetno druženje ob zaključku sezone 2015. Mladi so se bolje odrezali in z boljšo igro prepričljivo priborili zmago sebi v korist. Zlatopoljci so letos organizirali tri nogometne turnirje, igrali tudi izven naše občine, dvakrat pa so gostili tudi ekipo Prodnika iz Domžal, saj z njimi že vrsto let odlično sodelujejo. Letos so skupaj odigrali več kot dvajset tekem, kar pa je le delček športnih aktivnosti, ki jih organizira tamkajšnje društvo.

TONE HAJBANIČ

Jesensko srečanje z ekipo Prodnika iz Domžal

Maja pometla z vso konkurenco

O Maji Per iz Javorij nad Blagovico smo že pisali kot o obetavni mladi atletinji. Od tega sta minili že dobri dve leti in samo ponovno lahko potrdimo, da je res že prava atletska prvakinja.

Maja je letos nanizala vrsto zmag in res dobesedno pometla s konkurenco. Zares uspešno tekmovalno sezono je začela s tretjim mestom na največji tekaški prireditvi za ženske, dm teku, kjer je med 4700 deklet in ženami dosegla absolutno 3. mesto.

Odlično se je odrezala tudi na vseh pokalnih tekmah gorskega teka, kjer je na podlagi vseh zmag postala skupna pokalna zmagovalka v svoji kategoriji. Najslajša je bila zmagala s Šmarne gore, kjer je Maja poleg zlate medalje prejela še 7 kilogramsko čokolado, ki jo je razdelila med učence OŠ Janka Kersnika Brdo.

Vsako leto se zelo rada udeleži teka okoli Gradiškega jezera in teka za krof, ki ji predstavlja popestritev treninga. Če temu sledi zmaga, pa je zadovoljstvo še toliko večje.

Svojo prevlado v kategoriji gorskih tekov je Maja okronala še z nazivom šolske državne prvakinje v gorskih tekih za 8. in 9. razred, ki ga je osvojila na državnem prvenstvu v gorskih tekih za OŠ in SŠ na Smedniku v septembru.

Tekmovalna sezona se je zaključila v oktobru s tradicionalnim tekom po ljubljanskim ulicah. Maja je ponovila lanski uspeh in ponovno postala državna prvakinja med učenkami 8. razredov.

Ah ja, pravi Maja, zmagala je še na kakih desetih tekmah, ki niso štejele kot tekmovanje za državno prvenstvo.

Za dosego takih rezultatov je potrebna disciplina in veliko treninga. Maja pridno trenira večkrat tedensko na stadionu v Domžalah v vsakem vremenu. Temu je potrebno prilagoditi tudi športno opremo, slednja zna biti draga. Tu so mišljeni tekaški čevlji, ki se razlikujejo glede na to, ali gre za tek po asfaltu, za gorski tek, za trening, pa šprinterice, ki se uporabljajo na stadionskem tartanu.

AK Domžale, katerega članica je, ji zagotovi le majico z njihovim logotipom in startnino, medtem ko so vse ostale stroške vključno s pripravami dvakrat letno poravnata starša.

Povprašam jo, na kaj misli, ko teče, in kaj ji daje motivacijo, da zdrži dolžino proge. »Predvsem mislim na zmago, mislim, kako moram prehiteti še to tekačico, ki jo imam pred sabo,« se nasmeje Maja. Seveda mi pove, da je še vedno njen vzornik Usain Bolt z Jamajke.

Nešteti treningi in obveznosti Maje ne motijo, učenje v osmem razredu osnovne šole ji ne povzroča težav. Tudi tu ima pred seboj cilj. »Odlična bom,« pravi. To pa je njena želja predvsem zato, ker želi nadaljevati šolanje na športni gimnaziji.

MILENA BRADAC

Video o sezoni Klemena Gerčarja

O letošnji sezoni motokrosista Klemena Gerčarja, v kateri je nastopal z lastnim moštvom 62 Motosport, ki je bilo sploh prvo slovensko v najvišjem razredu MXGP, smo pisali že v prejšnji številki Rokovnjača. Novembra pa smo o tem zasledili tudi kratki promocijski filmček na YouTube, spletni strani za izmenjavo videoposnetkov. Video zapis je delo našega občana Jana Poriča, ki se s tovrstno dejavnostjo ukvarja že kar nekaj časa. Do zdaj je recimo pripravil serijo filmčkov o Klemenu Gerčarju, pa o gorskem kolesarstvu in o reliju.

“Snemanje je bilo sestavljeno iz dveh delov. Najprej sem posnel delavnico in kratek intervju s Klemenom v delavnici ekipe 62 Motosport. Vse z vsemi pripravami je trajalo eno dopoldne. Drugi del snemanja je potekal na zasebni progi. trajalo je en dan.” je povedal Jan Porič, ki je nato izpostavil še eno zelo pomembno stvar: “Pri snemanju motokrosa moraš biti zelo pazljiv, saj so velike hitrosti in veliki skoki, tako da se moraš vse dogovoriti z voznikom, kako boš posnel in kje boš stal, da ne pride do nesreče.” Po opravljenem snemanju je nato tudi sam opravil montažo videa. Najdete ga na že zgoraj omenjeni spletni strani YouTube z naslovom: Klemen Gerčar – 62 Motosport MXGP team 2105 (<https://www.youtube.com/watch?v=K5PCrHb8TTU>)

LEON ANDREJKA

20. Ljubljanski maraton zaznamovala tudi atleta iz naših koncev

V sklopu največje množične tekaške prireditve v Sloveniji so v soboto in nedeljo (24. in 25. oktober) ljubljanske ulice gostile največ tekačev v zgodovini prireditve. Sodelujočih je vsako leto več, padajo rekordi, najlepše pa je, da se tekaškega tekmovanja udeležujejo vsi, tudi najmlajši, ki se s tekom šele spoznavajo.

Vremenski pogoji, ki so vladali letošnji prireditvi, so bili kot naročeni za tek. Zjutraj je bilo malce prehladno, a ko se tekaško srce ogreje, in se je skozi meglo prebilo jesensko sonce, so kljub utrujenim nogam tekači sončili zobe. In to velika večina, kaj drugega tudi ni bilo za pričakovati, saj so navijači ob progi pripravili izjemno vzdušje, ki je pripomoglo, da so tekači dali vse od sebe in dosegali izjemne rezultate. Že prvi dan v soboto se je v Ljubljani na tekmovanje podalo približno devet tisoč mladih in otrok, med katerimi so tekli tudi učenci in učenke OŠ Janka Kersnika Brdo. Maja Per je v konkurenci deklet letnik 2002 osvojila zlato in tako že drugič zapored postala državna prvakinja. Urška Boldin, učiteljica športa, je zapisala: “Športni pedagogi se trudimo in verjamemo, da se bo trend z leti še povečeval, saj skušamo učence in njihove starše prek športa osveščati o pozitivnih učinkih tekaškega udejstvovanja. Tek je namreč ena najcenejših in najkvalitetnejših oblik športne dejavnosti. Redno ukvarjanje s tekom blagodejno vpliva na naše zdravje, zmanjšuje količino sladkorja v krvi, izboljšuje prekrvitev, po-

maga pri zmanjševanju telesne teže in izboljšuje razpoloženje.” V nedeljo se je na 10, 21 in 42 kilometrov podalo okrog dvajset tisoč tekačev. Na 42 kilometrov je Limenih Getachew iz Etiopije postavil nov menjik Ljubljanskega maratona s časom 2:08:19. Na polovični razdalji pa je odlično tretje mesto osvojil naš Robert Kotnik, ki je s časom 1:09:20 za dobro minuto in pol zaostal za zmagovalcem. Robert je svoj nastop komentiral takole: “Na Ljubljanskem maratonu sem letos nastopil na polmaratonu (21 km). Bil sem zelo dobro pripravljen, vremenske razmere so bile odlične, zato sem pričakoval dober rezultat. Svoja pričakovanja sem uresničil tako z doseženim časom kot tudi s končnim 3. mestom. Če ocenim sam nastop, lahko rečem, da je bil to moj drugi najboljši nastop na dosedanjih ljubljanskih maratonih, težko prekosiš zmagovit nastop, ki sem ga odtekel pred nekaj leti na razdalji 10 km. Poleg dobrega nastopa v Ljubljani je bil ta tek tudi odlična popotnica za nastop na maratonu v Valenciji, ki sem se ga udeležil 15. novembra.”

ANDRAŽ KOPITAR

FOTO: ARHIV TIMING LJUBLJANA IN OŠ JANKO KERSNIK

V sredo, 21. oktobra 2015, je vrtec Medo obiskal čisto pravi, živi ježek

Vse skupine smo se zbrale pred vrtcem, kjer smo si v veselem pričakovanju ogledale ježka. Ugotovili smo, da ima smrček, par drobnih oči, velika ušesa, trdne in ostre bodice in mehak dlakav trebušček. Druženje je potekalo v mirnem, naravnem okolju. Vsi smo bili zelo pogumni, tako ježek, ki je pristopil do otrok in »povohal« njihove čevlje, kot otroci, ki so se dotaknili njegovih bodic. Navdušeno so mu povedali usvojeno recitacijo Ježek in zapeli pesmico o ježku.

Dobro razpoloženi smo se poslovili od gozdnega obiskovalca in mu »zaželeli« lep zimski spanec.

VERONIKA HRIBAR, ALENKA AVBELJ

Palčki in Sončki na obisku pri gasilcih

Palčki in Sončki smo se v oktobru odpravili na obisk Centra požarne varnosti Domžale. Ogledali smo si različna vozila in opremo v njih, se pogovarjali o nalogah gasilcev in potežkali njihovo opremo. Ugotovili smo, da je zelo težka (skoraj 100 kg). Naš Jaka se je po zvezi pogovarjal z nadzorno sobo in dežurnemu gasilcu povedal, da smo iz Vrtca Medo. Gasilci so nam pokazali, kako se spuščajo po drogu, kako sprejemajo obvestila o požaru in kako glasne so avtomobilske sirene.

Zaradi dežja si nismo mogli ogledati dviga gasilske lestve, smo se pa lahko povzpeli na gasilski avto in naredili gasilsko fotografijo.

JOLANDA KRESLIN

vabi na domačo gledališko igro
Vinka Koržeta

MICKI JE TREBA MOŽA

v petek, 11. 12. 2015 in

v nedeljo, 13. 12. 2015

ob 19.00 uri

v KD A. M. Slomška, Šentvid

Več na www.td-svvid.si

Vljudno vabljeni!

OŠ JANKA KERSNIKA

VABI NA PRIREDITEV

Z ROKO V ROKI

V SOBOTO,

28. 11. 2015,

OB 10.30 V PROSTORE ŠOLE.

BOŽIČNO-NOVOLETNI SEJEM
KULTURNA PRIREDITEV

UČENCI IN ZAPOSLENI Z
RAVNATELJICO
dr. Anjo Podlesnik Fetih

ŽUPNIJSKA KARITAS BRDO
IN ZLATO POLJE
V SODELOVANJU
Z OBČINO LUKOVICA

Vabi na Miklavžev večer

vse otroke od 1. leta starosti do vključno
2. razreda devetletke.

SVETI MIKLAVŽ VAS BO OBISKAL
5. DECEMBRA 2015
v Kulturnem domu
Janka Kersnika v Lukovici

in sicer ob 16.30
za prevojsko-šentviško naselje,

ob 18.00
za lukoviško naselje.

Miklavžev večer bo obogaten z dramskim
prizorčkom in s skromnimi darili.

ZA VAS OTROCI LJUBI
Prisrčno vabi vaš Sveti .Miklavž

ČEBELARSKA ZVEZA SLOVENIJE

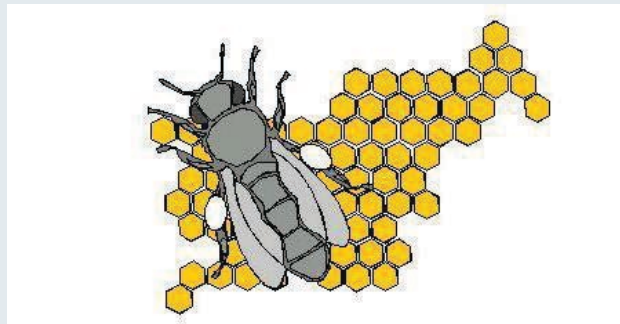
VABI NA PREDSTAVITEV ČEBELJIH PRIDELKOV – MOČ NARAVE

Ali bi radi spoznali čebelje pridelke in njihovo uporabo za različne namene? Ali veste, da so lahko tudi čebelji pridelki odlično darilo za prihajajoče praznične dni?

Spoznajte pestrost medu in ostalih pridelkov naših marljivih kranjskih čebel.

Vse to in še več boste lahko izvedeli na predstavitvi, ki bo potekala **7. decembra 2015 z začetkom ob 17. uri v Čebelarstvu Slovenije.**

Vljudno vabljeni!

**ENZO
GRAFIKA**
Moja tiskarna.

KOLEDARJI 2016

KOLEDAR 2016

MODRA ŠTEVILKA

080 11 50

**TOP DARILLO, KI BO
OSREČEVALO VSEH 366 DNI
IZDELAVA 24H/DAN
www.enzo.si**

Predavanje dr. Jožeta Dežmana

Lepo število obiskovalcev se je zbralo v Kulturnem domu v Šentvidu, da bi prisluhli zgodovinarju dr. Jožetu Dežmanu, ki je na povabilo OO SDS Lukovica pripravil zanimivo predavanje. Gospoda Dežmana poznamo kot sogovornika, ki vedno brez dlake na jeziku pove resnico tudi če je kdaj neprijetna in izpostavi zgodovinska dejstva, ki nam velikokrat postavijo na glavo vse, kar smo se o naši zgodovini naučili v šoli. Tako je v prvem delu predavanja želel izpostaviti pomembne mejnike za razvoj slovenstva skozi slovensko zgodovino vse od prazgodovine do danes. Naj v nadaljevanju izpostavim le nekaj teh poudarkov. Če smo o pomenu Primoža Trubarja in slovenskega protestantizma za razvoj slovenskega jezika dobro poučeni, se pa vse premalo poudarja vloga Brižinskih spomenikov (napisana molitev v slovenskem jeziku), ki so nastali še nekaj stoletij prej. Tudi protireformacija ni pomenila le preganjanja protestantov ampak ima odločilno vlogo pri razvoju šolstva, znanosti in z nastopom baroka tudi slovenske umetnosti, ki je prej kot takšne ne poznamo. Vsi pa se zavedamo kako žalostno je bilo obdobje po 2. svet. vojni za slovensko umetnost, ko so se namerno uničevali ali pustili propadat gradovi in baročni dvorci in se je sistematično uničevala cerkvena umetnost (mnogi spomeniki so imeli »srečo«, da so jih spremenili v različne vzgojno varstvene ustanove, telovadnice ali skladišča in so tako vsaj ostali). Veliko slišimo tudi o slovenskih kmečkih uporih obenem pa vendarle pozabljam, da je bilo za slovenskega kmeta najhujše obdobje prav tisto po koncu 2. svet. vojne. Pa o slovenskem meščanstvu, ki je imelo od konca 19. stol. pa vse do začetka 2. svet. vojne odločilno vlogo pri preobrazbi Slovencev v državotvoren narod. Na zavedanje slovenstva je imela pomembno vlogo tudi Katoliška cerkev, na primer v 19. stol. s škofom Slomškom in z razvojem ljudskega romarskega »kulta« na Brezjah ali pa s slovensko zavednimi primorskimi duhovniki med obema vojnoma. Pa vendar so vse te tri kategorije, slovenski kmet, meščanstvo in cerkev v času komunizma veljale za razrednega sovražnika. Najbolj svetla točka in največji dosežek v vsej slovenski zgodovini pa je prav gotovo enotnost na slovenskem plebiscitu pred 25 leti in osamosvojitve, ki se je zgodila brez hujše vojne morije.

Seveda pa je g. Dežman kot predsednik Komisije za reševanje vprašanj prikritih grobišč spregovoril tudi o kršenju človekovih pravic v času komunistične-

ga nasilja med 2. svet. vojno in tudi v letih po njej. Ob koncu predavanja smo pri odprtem pogovoru slišali tudi nekaj pričevanj obiskovalcev, ki so na lastni koži občutili krivice, ki so jim bile kot t.i. drugorazrednim državljanom storjene v bivši državi. To delitev in neenakopravnost državljanov g. Dežman slikovito imenuje kar rdeči apartheid. Sicer pa je v Sloveniji evidentiranih že več kot 600 prikritih grobišč ali pomnikov revolucionarnega nasilja med vojno in v letih po njej. Državljska vojna, ki se je zgodila v tem času pa pomeni najbolj temno stran naše zgodovine. Zato je po eni strani razumljivo, da razlike še vedno niso v celoti presežene, da do prave pomiritve in sprave še ni prišlo. Verjetno je za to potreben čas, ki najbolj celi rane. G. Dežman pravi, da v tem nismo nič posebnega, saj tudi v Ameriki 150 let po koncu vojne med severom in jugom še vedno niso čisto razčistili, kaj je šlo narobe, da je prišlo do takega sovraštva znotraj enega naroda. Vendar se stvari tudi pri nas premikajo na bolje...pomembna prelomnica se je zgodila pred kratkim, ko se je predsednik države g. Borut Pahor zares iskreno in čuteče opravičil vsem žrtvam in njihovim svojcem za vse grozote komunističnega nasilja.

Na koncu smo se vsi skupaj strinjali, da smo včasih preveč nezadovoljni in preveč jamramo, da moramo v prihodnost zreti optimistično, da smo vendarle lahko srečni, da živimo v svoji državi, v demokraciji, svobodi in blagostanju.

MATEVŽ KINK

Pri nas se vedno kaj dobrega plete!

5

LET
JAMSTVA
BREZ OMEJITVE
KILOMETROV

LET
JAMSTVA
BREZ OMEJITVE
KILOMETROV

Ford Focus in Fiesta zdaj z brezplačnim kompletom zimskih pnevmatik.

Da bo letošnja zima brez zapletov, smo spletili zimsko ponudbo iz najboljših materialov: Ford Focus in Fiesta, ki smo jima dodali komplet kakovostnih brezplačnih zimskih pnevmatik in 5-letno jamstvo. Brez omejitve kilometrov, brez skrbi.

FORD FOCUS

ŽE OD

12.990 €

FORD FIESTA

ŽE OD

10.090 €

Go Further

Uradna poraba goriva: 3,3-7,2 l/100 km. Uradne emisije CO₂: 85-169 g/km. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k težernemu povišanju koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

VEIT TEAM, Čufarjeva ulica 24, Vir, Domžale
GSM: 031 395 395, www.veitteam.si

Ljudmila Novak: Zagovarjamo pravico do mame in očeta

"Ves čas zagovarjamo pravice do mame in očeta, še posebej pa poudarjamo zasledovanje otrokovih največjih koristi in menimo, da spremenjena definicija ne zmore zagotavljati varstva teh naravno pripadajočih pravic. Če bi bila definicija o zakonski zvezi sprejeta, bi lahko imela za posledico vrsto predvidljivih in tudi nepredvidljivih sprememb v družbi, na katere opozarjajo strokovnjaki in civilna združenja,"

NSi je že ob javni razpravi o noveli zakona o registraciji istospolne skupnosti dala svoje pripombe oz. predlog, da je možnost upoštevati tudi ugovor vesti. Stranka bo na kongresu, ki bo 21. novembra 2015 v Dravogradu, sprejela resolucijo v zvezi z omenjenim referendumom.

Otroci bi izbrali mamo in očeta! Otroci nas potrebujejo na referendumu.

Vabljeni, da vsak po svoji možnosti prispevamo, da bo nedelja 20. decembra 2015 praznik družine, ljubezni in svobode.

OO.N.Si

N.Si

Nove storitve za podjetništvo

Temeljne naloge Razvojnega centra Srca Slovenije so usmerjene v informiranje in svetovanje ter povezovanje v lokalnem in regionalnem okolju. Poleg razvojne naravnosti in pridobivanju sredstev na razpisih skrbi tudi za podporo podjetništvu.

Storitve VEM, ki jo usposobljeni referenti opravljajo v razvojnem centru, podjetniki (s. p. in d. o. o.) že dobro poznajo, saj poleg osnovne registracije opravljajo tudi postopke spremembe ali izbrisa poslovanja. V Razvojnem centru uvajajo nove storitve za podjetnike in sicer:

Mediacija, ki je metoda reševanja sporov na različnih področjih, tako med podjetniki kot tudi npr. naročniki in kupci. Mediator je nepristranska oseba, s pomočjo katere pride do sporazumne rešitve, pri čemer pa je potrebno soglasje obeh strank. Mediacija se torej začne pred začetkom sodnega postopka. Prednosti mediacije so v hitrosti reševanja spora, ceni in lasten po strankah samih oblikovan sporazum.

Izvršljivost je zagotovljena z overitvijo sporazuma po sodniku.

Pomoč pri pridobivanju kreditov je predvsem za male podjetnike, obrtnike izjemnega pomena. Cene bančnih storitev so različne, prav tako tudi pogoji za pridobivanje kredita, limita. Banke pogojujejo najem kredita z različnimi oblikami zavarovanj (hipoteke, poroštva, menice, depoziti itd.), prav tako so različne obrestne mere. Ne gre prezreti tudi razpisov Slovenskega podjetniškega sklada oz. ministrstva za gospodarstvo kot ugodno kreditiranje (sofinanciranje).

Računovodske storitve

V sodelovanju z računovodskimi servisi ter do vzpostavitve lastnega računovodstva omogočajo podjetnikom konkurenčno vodenje poslovnih knjig. Izbrani servisi zagotavljajo visoko stopnjo strokovnosti, ažurno vodenje knjig po sistemu enostavnega, dvostavnega knjigovodstva ali sistem normiranih odhodkov po konkurenčnih cenah.

Za več informacij smo na voljo:

Razvojni center Srca Slovenije, d. o. o., Kidričeva 1, 1270 Litija, telefon 01 896 27 10, info@razvoji.si.

*Utihnil je tvoj glas
obstalo je tvoje srce,
a ostali so sledovi
tvojih pridnih rok
in kruto spoznanje,
da se ne vrneš več*

ZAHVALA

V 77. letu starosti je svojo življensko pot sklenil naš dragi mož, ati, dedi, pradedek, brat, tast in stric

VIKTOR JERMAN

iz Krašnje

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem in urarjem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in svete maše.

Iskrena hvala Boži Požar in Francu Novaku za poslovilne besede ter župniku Antonu Potokarju za lepo opravljen pogrebni obred in hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Za zdravje je treba skrbeti

Na tokratnem Lukovem sejmu smo se obiskovalci lahko seznanili tudi s preventivnim programom Svit. Za vse, ki tokrat niste bili na sejmu, nekaj besed o programu Svit, ki vam lahko koristijo. Mnogi so že na dom prejeli dopis, v katerem nas tako Ministrstvo za zdravje RS, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Nacionalni inštitut za javno zdravje vabijo, da pristopimo k programu Svit. To je program za zgodnje odkrivanje raka na debelem črevesju in danki, zato ne zavrzite proč prejete pošte, ampak preberite, kaj lahko sami storite za svoje zdravje. Pri nas vsako leto zboli več kot 1600 ljudi, približno 700 jih zaradi te bolezni umre, zato je rak na debelem črevesju in danki v Sloveniji drugi najpogostejši rak, število pa se vsako leto še povečuje. Zaradi poznega odkrivanja raka na debelem črevesju in danki je umrljivost za tem rakom še vedno velika, zdravljenje pa je za bolnike naporno in manj uspešno. S programom Svit lahko rak na debelem črevesju in danki preprečimo, ker odkrivamo in odstranjujemo polipe, ki so predstopnje raka. Zgodnje odkrivanje vzrokov raka je manj obremenjujoče za zdravljenje in predvsem veliko uspešnejše. Program

Svit sicer poteka pod okriljem Ministrstva za zdravje Republike Slovenije, nosilec programa pa je Nacionalni inštitut za javno zdravje. Sodelovanje v Svitju je za tiste, ki so v ciljni populaciji brezplačno, saj stroške programa nosi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Ciljno populacijo programa predstavlja več kot pol milijona oseb, ki so vabljeni po vnaprej določenem načrtu v obdobju dveh let. Zakonska podlaga nosilcu programa zagotavlja obdelavo osebnih podatkov, pridobivanje podatkov vabljenih oseb iz Centralnega registra prebivalstva ter pridobivanje podatkov o urejenosti obveznega zdravstvenega zavarovanja in podatke o osebnih izbranih zdravnikih od ZZZS. Vizija oziroma želja programa Svit je pravočasno odkriti predrakave spremembe in raka na debelem črevesju in danki pri čem večjem deležu ciljne populacije. Zato je poslanstvo programa Svit zmanjšanje deleža umrljivosti in obolevnosti za rakom na debelem črevesju in danki ter povečanje deleža odkritih predrakavih sprememb na debelem črevesju in danki. Želja programa Svit je tudi, da se vanj dejavno in aktivno vključi vsaj 70 odstotkov povabljenih. Zato je potrebno pri zelo velikem deležu prebivalstva doseči povsem novo ravnanje, nov odnos do zdravja, veliko stopnjo zaupanja in tudi pridobitev novih veščin. Pri sodelovanju v programu mora namreč vsak vključen posameznik sam skladno z navodili opraviti vrsto korakov. Uspešno izvajanje program Svit lahko prihrani mnogo trpljenja tako bolnikom kot njihovim svojcem in celo prepreči, da bi ljudje zboleli za rakom debelega črevesa in danke. Poskrbimo za svoje zdravje in se pravočasno testirajmo v programu Svit, saj zdravje je naše največje bogastvo.

Drago Juteršek

OBVESTILO

Vse rejce domačih in divjih živali obveščamo, da do nadaljnjega ne odkupujemo kož.
Hvala za razumevanje!

Andrejka
Imoviška cesta 3, Šentvid pri Lukovici

Vsak dan je lahko praznik.

VEČ KOT FER. HOFER.

milfina

Slovensko čajno maslo

iz hladilnika, 250 g

za kos

149

5,96/kg

z'dežele
celjske mesnine

Tatarski biftek

iz hladilnika, 250 g

za kos

2⁹⁹

11,96/kg

ER
GOURMET

Kapre

350 g

za kos

179

5,11/kg

hofer.si

Lokalno kakovost v naših
poslovalnicah prepoznate
po oznaki Kakovost iz Slovenije.

